76STE JAARGANG No. 100146 MAANDAG 22 JUNI 1959

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao Kantoor: Conscientiesteeg: 28 - 29 Telefoon: Redactie: 23858 Advertentie: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24399

RUST OP CYPRUS

Zo ongeveer vier maanden na de ondertekening in Londen van de nieuwe besluiten ten aanzien van het eiland Cyprus, is het wellicht de moeite waard even na te gaan hoe de situatie zich heeft ontwikkeld op dat voor de Britten nog steeds zeer belangrijke eiland in het Middellandse Zee gebied. De gouverneur, Sir Hugh Foot, blijkt niet ontevreden. Na de drie en een half jaar van onlusten, terreur en ellende die over het eiland waren gekomen, is een periode van rust aangebroken, die eigenlijk een ieder heeft verbaasd. Geen der partijen scheen te hebben verwacht, dat de ommekeer zich zo resoluut zou voltrekken — vooral indien rekening wordt gehouden met de omstandigheid, dat lang niet een ieder op Cyprus, noch in Griekenland of in Turkije, het eens was met hetgeen in de hoofdstad van het Gemenebest werd bedisseld.

We hebben er alle hoop op gericht, zo rapporteerde de gouverneur dezer dagen aan zijn regering dat ver binnen het overeengekomen jaar een vrije en autonome republiek Cyprus bestaat. Er zijn goede vor-

onze wereld van vandaag

deringen geboekt en wat er overgebleven is van wantrouwen, dat nog wel eens resulteert in sluipovervallen, staat ver in de schaduw bij de goede wil van het overgrote deel der Cyprioten. De beide voornaamste politieke partijen, respectievelijk links en rechts georiënteerd, ontwikkelen zich kalm en maken een goed gebruik van het Londense besluit van het vrije woord.

Het is vooral aartsbisschop Makarios, die zijn eiland politiek gesproken in de goede richting wil stuwen; hij treft voorbereidingen waar hij kan voor het komende zelfbestuur en rust niet voordat hij een aanzienlijke groep betrouwbare mannen om zich heen heeft die te eniger tijd de teugels in handen kunnen nemen. De prelaat is vaak teleurgesteld bij het aanwijzen van personen omdat deze niet bereid bleken zich aan de vrij strenge voorschriften te houden en dan gaat Makarios verder met zoeken en polsen en opleiden. Hij heeft de tijd mee, want hem is een ruim voldoend tijdsbestek gegund waarbinnen hij zijn plannen verder kan ontwikkelen. Zowel in Engeland als op Cyprus zijn de goedwillenden ervan overtuigd, dat de aartsbisschop zal slagen in de missie welke hij zichzelve op de schouders heeft gelegd, daarbij uitsluitend denkend aan de toekomst van het eiland.

De enige moeilijkheden, welke nog op Cyprus kunnen worden verwacht, zijn van militaire aard. Engeland heeft vanaf het begin der onderhandelingen doen weten bezit te willen houden van de belangrijke vlootbases van Cyprus en de tegenpartij heeft daaraan — zij het uiteraard schoorvoetend — moeten toegeven. Nu de volkomen vrijheid in zicht komt, beginnen steeds meer Cyprioten zich af te vragen of zij ook niet van de allerlaatste hindernis af kunnen: de bases der Engelsen. Hoewel zij zich dat in het huidige tijdsbestek bezwaarlijk kunnen veroorloven, zeggen zij internationaal-politiek eveneens volkomen onafhankelijk te willen zijn. Met andere woorden: zij zullen vermoedelijk geen „vreemde" schepen op hun militaire bases dulden.

In Londen reageert men nauwelijks op deze campagnes omdat men — en wellicht volkomen terecht — verwacht dat de tegenstand wel zal „opdrogen". De meest invloedrijke mannen op Cyprus zijn immers of gelieerd aan Griekenland of aan Turkije en deze beide landen zijn trouwe leden van het Nato-blok. Het Kremlin zal dan ook weinig kans hebben bij de Cyprioten, al heeft het dan ook vele pogingen gewaagd door middel van vlugschriften die bij herhaling en in enorme hoeveelheden over Cyprus kwamen. In die pamfletten werd gesteld, dat eindelijk ook voor Cyprus het rode licht van de vrijheid gloorde en dat de toekomst van het bloeiende eiland verzekerd was indien het gebruik wilde maken van het Russische aanbod tot verlening van technische en financiële hulp. Hierop hebben de Cyprioten niet gereageerd en zij zullen dat ook in de toekomst niet doen want het getal communisten onder hen is vrijwel te verwaarlozen.

Cyprus, dat vele jaren in het nieuws stond en dat zovele mannen voor de onafhankelijkheid offerde, maakt een periode van rust door en het is te hopen, dat deze rust voortduurt wanneer straks een eigen regering aan het bewind komt. Vooral ook voor het vrije westen is het van het grootste belang, dat het de Cyprioten goed zal gaan.

Na verdaging van de conferentie te GENEVE

Zal TOPCONFERENTIE de impasse tussen Oost en West kunnen doorbreken?

Washington. — In Washington heerst na het verdagen van de conferentie te Génève geen algeheel pessimisme. Waarnemers hebben enige hoop, dat Rusland zal komen tot erkenning van de westelijke vastbeslotenheid om de rechten in Berlijn te handhaven.

Er bestaat weinig optimisme, dat een topconferentie tussen oost en west de impasse zou kunnen doorbreken, maar men meende, dat het westen geen verdere koncessies kan doen voor een regeling van de Berlijnse kwestie. De volgende stap is aan Moskou, zo meent men in Washington.

In deze omstandigheden bestaat er weinig enthousiasme voor een westelijke topconferentie vóór 13 juli, de dag waarop de vier ministers hun besprekingen in Génève zullen hervatten.

Funktionarissen zeiden liever te willen afwachten welke eventuele wijzigingen er in het Russische standpunt zouden worden aangebracht.

Minister Herter verklaarde bij zijn terugkeer in Washington, dat de westelijke ministers bij de hervatting van de besprekingen wederom bereid zullen zijn te onderhandelen in goed vertrouwen, maar dat zij evenals voorheen zullen vasthouden aan rechten en beginselen.

Hij noemde de nimmer falende eenheid van de westelijke mogendheden in Génève een biezondere trek van de conferentie. „Deze doet mij vertrouwen, dat wij de vraagstukken met geduld en vastbeslotenheid verder onder het oog zullen kunnen zien".

„De westelijke mogendheden deden ver-reikende voorstellen, maar Rusland liet duidelijk blijken, dat het West-Berlijn wenst op te slokken en dat het Duitsland verdeeld wil houden tot het onder Russische invloed kan worden gebracht.

Bij alle besprekingen waren de westelijke mogendheden vastbesloten — en wij zullen dit blijven — om geen regelingen te treffen, die de vrijheid van de twee miljoen inwoners van West-Berlijn zullen ondermijnen."

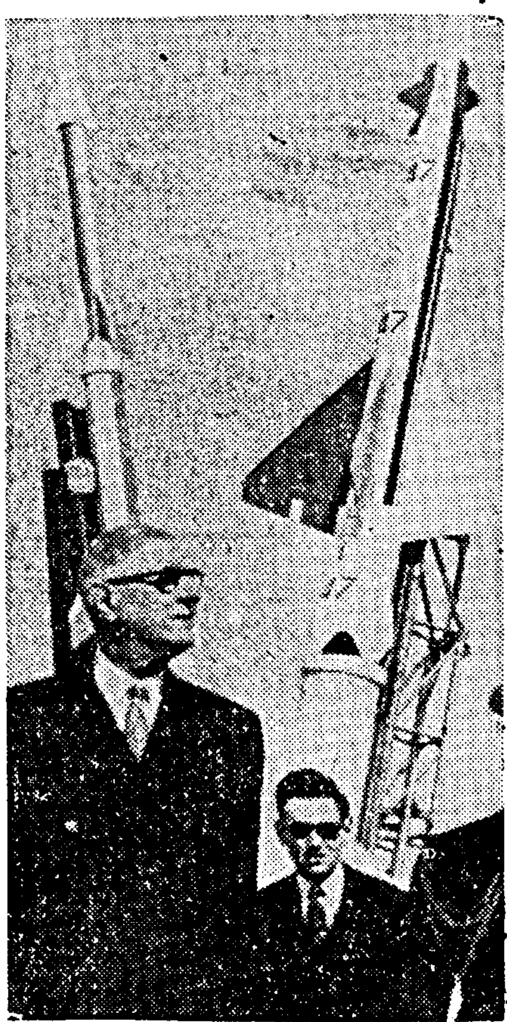
Volgens waarnemers in Washington geeft de verklaring van Herter de mening van officiëel Washington weer.

Nixon: Russen verantwoordelijk voor mislukken der conferentie

De Amerikaanse vice-president, Nixon, verklaarde in Denver (Colorado), dat de verantwoordelijkheid voor het kennelijk mislukken van de conferentie berust bij de Sovjet-leiders. Het opschorten van de conferentie sloot volgens hem echter niet de mogelijkheid van een topconferentie uit en bracht geen wijziging in de plannen voor zijn reis naar Moskou.

Selwyn Lloyd heeft goede hoop

De Britse minister van buitenlandse zaken, Selwyn Lloyd, die zaterdagavond van de conferentie te Génève in Londen terugkeerde, heeft bij aankomst onder meer verklaard, dat de besprekingen niet waren afgebroken en dat hij nog steeds gelooft, dat er voor het Berlijnse vraagstuk een oplossing kan worden gevonden in de volgende fase van de conferentie.

Ook President de Gaulle bracht een bezoek aan de 23ste Luchtvaarttentoonstelling, welke op het ogenblik te Parijs op het vliegveld Le Bourget gehouden wordt. De president met op de achtergrond de Amerikaanse „Nike" geleide projectielen.

Nog steeds arriveren tibetaanse vluchtelingen in India, om zodoende onder het chinese communistische juk vandaan te komen. In primitieve tenten worden de vluchtelingen ondergebracht, vanwaar zij straks naar andere delen van India evrvoerd zullen worden.

Provinciale legergarnizoenen stellen FRONDIZI ultimatum

Radicale Volkspartij vraagt aftreden van president

Buenos Aires. — Vijf bommen zijn zaterdag in de Argentijnse hoofdstad Buenos Aires geëxplodeerd, en hebben twee burgers gewond en tenminste zeven gebouwen beschadigd .Hierbij waren ook huizen van regeringsfunktionarissen. Bij drie andere explosies werd één man gewond

Ofschoon er verder gedurende het weekeinde ogenschijnlijk rust heerste in de hoofdstad, en de vlaggen uithingen wegens het vlaggenfeest, is het voor waarnemers niet geheel uitgesloten, dat de militaire kopstukken president Arturo Frondizi zullen dwingen af te treden. De hoge officieren hebben vergaderd.

In een communiqué werd echter geen enkele indikatie gegeven van een eventueel ultimatum aan de president.

De minister van binnenlandse zaken, Alfredo Vitolo, zeide in een radiotoespraak, dat alle drie militaire eenheden, marine, luchtvaart en landleger, normaal funktioneren, en dat de gerechtshoven zullen afrekenen met samenzweerders. Eerder op de dag (zaterdag had hij verklaard, dat er een revolutionaire militaire beweging stond achter de pogingen tot verjaging van Frondizi. Deze pogingen zouden, aldus Vitolo, zijn ondernomen door aanhangers van de vroegere tussentijdse regering van president Aramburu.

De openbare parades zaterdag werden bijgewoond door een publiek, dat in zijn dunne gelederen meer politieagenten had dan burgers. Toen de president op het platform trad om de parade af te nemen, bleef dit publiek stil. De burgerij heeft tot dusver in het openbaar weinig interesse getoond voor de eventueel op handen zijnde coup.

Waarnemers hebben nog geen schatting kunnen maken van de verdere duur van Frondizi's mandaat, nu hij blijkbaar toch wel bedreigd wordt door de militaire aktie.

Speciale afgezanten van president Frondizi hebben zondag vergaderd met leiders van de oppositie over de vorming van een Argentijns coalitiekabinet.

Volgens gewoonlijk welingelichte kringen stond de president in feite tegenover een ultimatum van provinciale legergarnizoenen, die onmiddellijke herziening van het politieke beleid vroegen, waaronder een totale breuk met de linkse partijen en geen kompromis met aanhangers van oud-president Perón.

Hoge luchtmachtleiders ontvingen zondag een rondschrijven van de minister van luchtvaart, waarin werd medegedeeld, dat zeer binnenkort economische en politieke wijzigingen kunnen worden verwacht.

De grootste oppositiepartij in Argentinië, de Radikale Volkspartij van Ricardo Balbin, heeft er zondagavond bij president Frondizi op aangedrongen af te treden. De democratische instellingen zijn misvorm en niemand gelooft meer in rechtszekerheid, aldus een manifest van Balbin. Balbin gaf dit manifest uit na onderhandelingen tussen vertegenwoordigers van Frondizi en leiders van de oppositie.

Vier marine-officieren van de vlootbasis Puerto Belgrano zijn gearresteerd, toen zij een bezoek brachten aan het ministerie van marine om het aftreden van de minister, Schout-bij-Nacht Estevez, te eisen. Het personeel van de land-, zee- en luchtmacht was zondag in het gehele land in de kazernes gekonsigneerd.

Rio de Janeiro rilt . . .

Rio de Janeiro. — De Braziliaanse hoofdstad Rio de Janeiro lijdt onder zeer lage temperaturen, die zaterdag omstreeks twaalf graden bedroegen.

Zaterdag was de koudste dag van dit jaar. Volgens de meteorologische diensten zal deze koude dagen nog enkele dagen aanhouden.

LAATSTE NIEUWS

Hospitaal op SABA afgebrand?

Vlak voor het ter perse gaan van dit nummer bereikte ons het bericht, dat een dezer dagen op Saba het grootste en modernst geoutilleerde hospitaal door brand verwoest is. Ook zou de daarbij behorende apotheek volledig zijn afgebrand.

Ondanks informaties onzerzijds in alle mogelijke richtingen kon van bovenstaande mededeling geen bevestiging worden verkregen. Evenmin konden wij worden ingelicht over de vraag of bij deze brand slachtoffers te betreuren zijn.

De uitzettings affaire van de heer Lopes

Willemstad. — In ons bericht van zaterdag jl. zijn abusievelijk enkele onjuistheden geslopen. Wij maakten er melding van, dat de heer Lopes lid van de P.P.A. zou zijn, doch het zal onze lezers wel bekend zijn, dat de heer Lopes door de Bovenwindse Eilanden gekozen is als vertegenwoordiger van de Democratische Partij aldaar. Het Statenlid Lopes deelde ons verder mede, dat er „geen politieke onenigheid" bestaat tussen hem en andere P.P.A.-leden.

Moskou. — Deskundigen van de Russische P.T.T. hebben een apparaat gebouwd, waarmede ruim tien keer zoveel gesprekken over de bestaande telefoonleidingen kunnen worden gevoerd als tot nog toe, aldus Tass. Een transatlantische telefoonkabel met deze apparatuur uitgerust, zou tegelijkertijd 360 gesprekken kunnen verwerken in plaats van de huidige 36.

Gisteravond vond in hotel Curacao Intercontinental de officiële opening plaats van de conventie van de R.C.A. Er bestond hiervoor grote belangstelling en onder de aanwezigen merkten wij op minister Kroon, Statenvoorzitter Isa en de gedeputeerden Morkos en Beaujon. Lord Melody, Mighty Sparrow, King Stricker en een steelband verzorgden het muzikale gedeelte van deze avond, die bedoeld was als een „welkomst-receptie". Op de foto ziet men een van de gezellige zitjes tijdens de openingsavond van de RCA-conventie.

Algemeen Bestuur beantwoordt brief van K.V.P. - Leden

VOORLOPIG GEEN LEDENVERGADERING

Willemstad. — Naar aanleiding van het schrijven dat gericht was aan het Algemeen Bestuur van de Katholieke Volks Partij, ondertekend door vele K.V.P.-leden en waarin om een Ledenvergadering verzocht werd, ontvingen wij van de zijde van het Algemeen Bestuur dezer partij onderstaand schrijven in het Papiamento, waarvan we de vertaling hier laten volgen:

Geacht Medelid,

Het Bestuur van de K.V.P. heeft een brief ontvangen, ondertekend door ongeveer 70 personen, die een ledenvergadering verzoeken, teneinde te beslissen over de kwestie van de vorming van een bestuurscollege voor Curaçao.

De leden van het hoofdbestuur betreuren dat zij deze brief met haar vreemde theorieën in de krant hebben moeten lezen, voordat zij zelfs van haar bestaan af wisten, maar na een onderzoek is uitgekomen dat de **samenstellers** van de brief enkele nationalisten zijn die reeds geruime tijd zich als K.V.P.-ers voordoen (in het papiaments: „ta hungando rol di K.V.P."), met het doel in onze gelederen door te dringen en op deze wijze de belangen van de Nationale Partij te behartigen.

Het is interessant te zien dat degenen die de brief hebben opgesteld haar niet hebben durven ondertekenen, aangezien reeds enkele dagen geleden bij een gelegenheid die zij zich maar al te goed herinneren, gebleken is dat zij alle instrukties ontvangen van de kopstukken van de Nationale Partij. Alles wat vertrouwelijk in de K.V.P. wordt besproken wordt uitvoerig en wel aan de kopstukken van de N.V.P. overgebracht door deze personen.

Wij zijn ervan overtuigd dat onze trouwe leden deze brief niet zouden hebben ondertekend indien zij op de hoogte zouden zijn geweest van het spel dat de nationalisten in kwestie aan het spelen zijn om hun eigen zaak te verdedigen.

Volgens de brief waarin een ledenvergadering wordt verzocht, gaat de K.V.P. een Bestuurscollege vormen op wat genoemd wordt „small basis" en zou een dergelijke handelwijze een afwijking betekenen van de „brede basis"-politiek die de K.V.P. altijd heeft voorgestaan. Hierop antwoordende brengen wij vooreerst in herinnering dat op 26 april 1959 bij gelegenheid van de jaarlijkse vergadering, het Bestuur zijn standpunt zeer duidelijk naar voren heeft gebracht met betrekking tot de politiek die gevoerd zal moeten worden. De aangeduide koers werd voor honderd procent goedgekeurd, — en niet slechts dat, doch ook warm toegejuicht — door alle aanwezige leden die op deze wijze hun grote geestdrift voor de gedragslijn die het Bestuur aan de bespreking der leden heeft onderworpen hebben geuit, welke gedragslijn was: VRIJHEID OM TE BESLISSEN EN TE DOEN AL HETGEEN HET VOORDELIGSTE IS VOOR CURACAO ZONDER PRIJSGEVEN VAN DE ONAFHANKELIJKHEID VAN DE K.V.P. EN ZONDER SCHENDING VAN HAAR BEGINSELEN.

Buitendien moeten wij de aandacht vestigen op de huichelachtige mentaliteit van de samenstellers van deze brief, omdat zij degenen zijn die voortdurend de K.V.P. hebben bekritiseerd daar zij niet enkel op een **smalle** basis **uitsluitend** met de Nationale partij hebben samengewerkt sinds 1955. Dit is een bewijs dat hun bezorgdheid niet is de „brede basis" doch de vrees dat de N.V.P. geen gedeputeerden zou krijgen in het Bestuurscollege.

Indien wellicht sommigen onzer

(Vervolg naar pagina 8).

KWALIJKE MOTIEVEN

Het bestuur van de K.V.P. heeft gemeend het verzoek van een groot aantal leden tot het bijeenroepen van een algemene vergadering opzij te moeten leggen.

In een uiterst zwak gemotiveerde cirkulaire zet het zijn redenen hierover uiteen. De zwakheid van de brief blijkt wel hieruit, dat...... het bestuur begint met insinuaties en verdachtmakingen.

De samenstellers van het verzoek, zo heet het in de cirkulaire, zijn allen vermomde N.V.P.-ers, die zich in de K.V.P. hebben binnen gedrongen. Het K.V.P.-bestuur slaat de intelligentie van haar leden, aan wie zij de cirkulaire richt, wel zeer laag aan.

Van de andere kant dient, indien de stelling van het bestuur op waarheid berust, diens intelligentie niet al te hoog te worden aangeslagen, indien het de samenstellers van de brief (notabene leden van de zogenaamde „Politieke Commissie" van de K.V.P. en werkers van het eerste uur in deze partij) zo lang hun „ondergronds" werk in de partij heeft laten verrichten.

Volgens de cirkulaire is voorts niet de zorg voor een brede basis, doch wel de vrees, dat de N.V.P. buiten het Bestuurscollege zal blijven de drijfveer bij het samenstellen van de brief geweest. Doch men vergeet, dat juist het buiten het Bestuurscollege blijven van de N.V.P. — iets, waartoe het K.V.P.-bestuur zich, gelijk wij reeds maanden geleden in deze kolommen verklaard hebben, zich bij voorbaat toe verkocht had — een brede basis onmogelijk maakt en dat dus bezorgdheid voor het een noodzakelijk bezorgdheid voor het andere medebrengt.

Op het verhaal van de cirkulaire, dat de samenstellers van de brief in 1958 een smalle basis N.V.P.-K.V.P. zouden hebben voorgestaan, kan gezegd worden, dat het nu niet 1958, doch 1959 is en dat nu in ieder geval de samenstellers en DE TALRIJKE ONDERTEKENAARS de gedragslijn van het bestuur niet goedkeuren. Dit is de zaak waar het om gaat.

De verwijzing naar de beslissing van de vergadering van 26 april 1959, waarin aan het bestuur vrijheid zou zijn gegeven om „te beslissen en te doen hetgeen in het voordeel van Curaçao is", om geen ledenvergadering bij elkaar te roepen, nu dit verlangd wordt, is een drogreden. Het bestuur heeft geen carte blanche gekregen om te doen en te laten wat het belieft, en indien de leden deze „vrijheid" nu eens willen beperken en van het bestuur willen vernemen wat het eigenlijk precies onder „het voordeel van Curaçao" verstaat, dan heeft het bestuur, indien de vereniging op waarlijk democratische leest is geschoeid, hieraan te voldoen.

De cirkulaire is een belediging van de ondertekenaars van het verzoek en van vele andere aanhangers van de K.V.P., die daaruit zo spoedig mogelijk hun konklusies zouden moeten trekken. Uit dit bodemloze paperas blijkt nu eens duidelijk, dat het hoofdbestuur, althans in meerderheid alleen haar „zaak" en die van sommige personen heeft willen dienen.

Dodelijk ongeval op BONAIRE

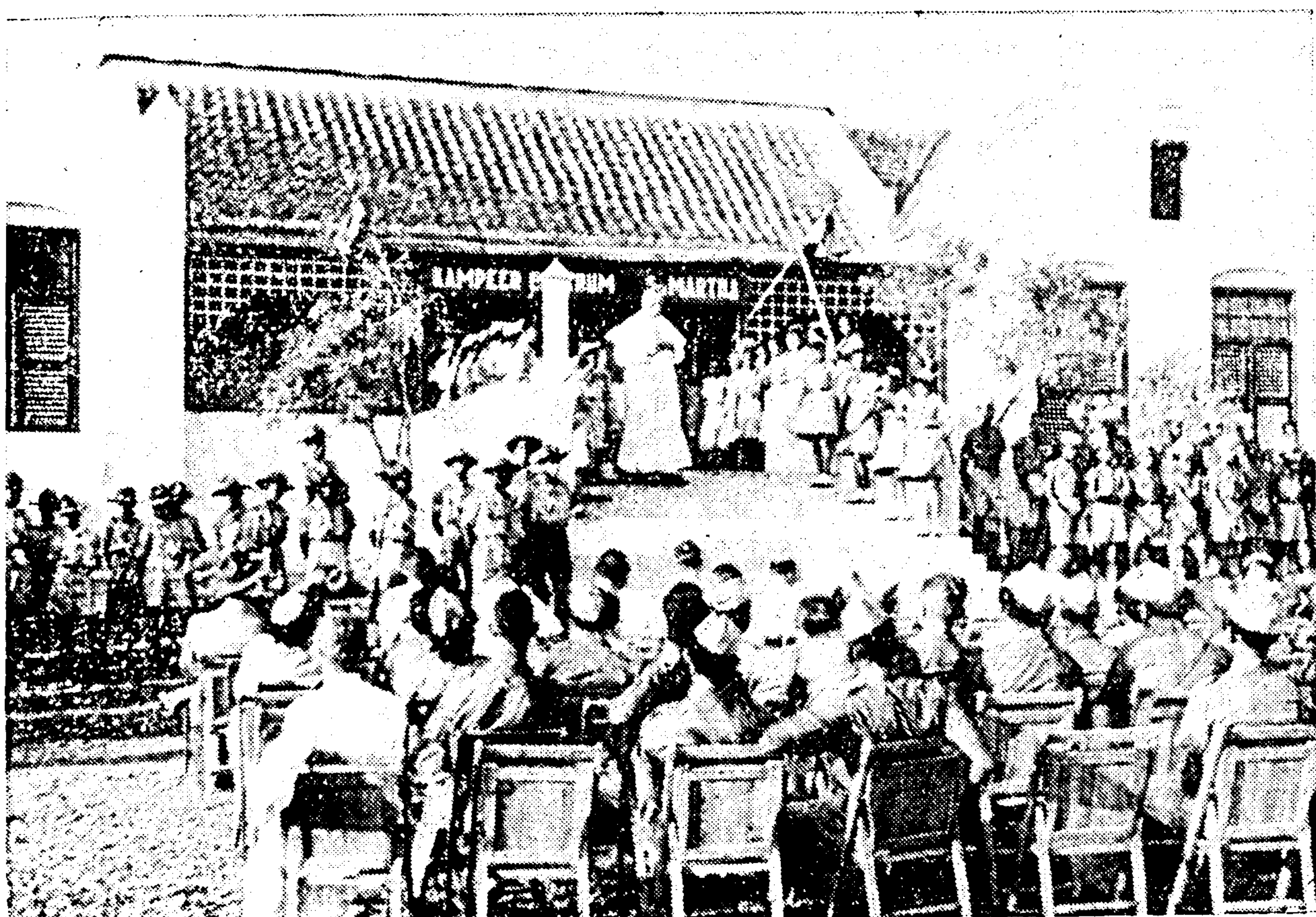
(telefonisch bericht)

Kralendijk. — Gistermorgen ging de heer Gaspar Koeks met zijn ongeveer 13-jarig zoontje vissen in de baai van Plantage Slagbaai. Het bootje werd daarbij waarschijnlijk aangevallen door een grote vis, waarop de vader zwemmende de kust wilde bereiken. Door krampen slaagde het slachtoffer er waarschijnlijk niet in deze te bereiken en kwam jammerlijk om. Het zoontje bleef echter zo lang mogelijk in de boot en kon met behulp van een plank de kust bereiken. Zonder nadelige gevolgen kon hij aan land komen.

Aangezien er geen getuigen van dit noodlottig ongeval waren, moet men afgaan op hetgeen de jongen verklaarde. Toen hij aan land kwam is hij naar de politiepost op Rincon gelopen om daar het bericht te vertellen.

Het slachtoffer was getrouwd en was vader van 9 kinderen.

Onze deelneming gaat uit naar de zo zwaar beproefde familie.

Soto — Nadat het kampeercentrum Sta. Martha zaterdagmiddag geopend was richtte Mgr. Holterman zich tot de aanwezigen. De bisschop wees in zijn toespraak op het ontbreken van de nodige belangstelling van de kant van de ouders. Onder de aanwezigen was een groot aantal leiders en leidsters van de diverse jeugdgroepen.

Opening kampeercentrum SANTA MARTHA

Gebrek aan belangstelling voor JEUGDBEWEGING is schadelijk

Uitbreiding werkzaamheden K.J.C. naar BANDA ABAO gewenst

Soto — In de loop der jaren heeft Soto zich ontwikkeld tot de hoofdplaats van het prachtige Bandabao en afgelopen zaterdag werd er wederom een stap in die richting gezet. Voor de derde maal in één jaar tijd stond Soto in het middelpunt der belangstelling en het is verheugend dat het telkens de jeugd was die de reden is van die belangstelling. Was het enige maanden geleden Huize San Fernando dat met zijn prachtige paviljoens geopend werd, enkele dagen voor Koninginnedag ging onder grote vreugde de speeltuin draaien —„nog wel niet geheel volleidig, maar dat komt wel" zoals Pastoor Wolters breedlachend opmerkte— nu werd er een kampeercentrum ingezegend bestemd voor de mannelijke en vrouwelijke jeugd van het bisdom Willemstad en in het biezonder van Curacao. Weer hingen er vlaggen uit en groepjes belangstellende stedelingen (van Soto wel te verstaan) groepten rond het hek, maar langzamerhand wordt het een gewoonte dat stoeten auto's zich naar Soto begeven en is men er aan gewend.

Nadat Monseigneur Holterman aangekomen was, richtte de penningmeeste van de Katholieke Jeugd Centrale zich tot de aanwezigen, onder wie we opmerkten de Hr. J. Martina als vertegenwoordiger van de Gezaghebber, vertegenwoordigers van de Nederlandse Padvinders en Padvindsters Frère Directeur Bonifacius van Huize La Salle op Aruba, en verder vele leiders en leidsters van de Jeugdbeweging. Bericht van verhindering was ontvangen van de Waarnemend Gouverneur, de Minister-President, en de Gedeputeerde van Onderwijs, de Hr. Morkos. Een felicitatie-telegram werd ontvangen uit Bonaire.

F.L. Nuyten: Soberheid

De hr. Nuyten merkte in zijn openingswoord op dat de sobere opening kenmerkend is voor het stille werk dat door de nu jubilerende K.J.C. in vijf en twintig jaar was volbracht. Jeugdwerk moet vormend zijn en dat kost vele opofferingen van de leiders en leidsters die hun tijd beschikbaar stellen.

Maar ondanks die stille werkzaamheden zijn bij de K.J.C. aangesloten ruim 2500 jongens en meisjes, zodat dit werk zeer omvangrijk is. Maar jeugdwerk komt het beste tot zijn recht in een eigen home en daarom is de opening van dit centrum van zo'n groot belang aldus de spreker. Dit centrum is een kampeercentrum en spreker wees er op hoe heilzaam dit kamperen kan zijn. Tot besluit van zijn toespraak haalde de hr. Nuyten de woorden aan die Monseigneur even later in het latijn zou uitspreken en waarin de zegen afgesmeekt wordt over alle inwoners, in geestelijk en lichamelijk opzicht, waarna hij Monseigneur uitnodigde over te gaan tot de inzegening van het gebouw.

De Bisschop van Willemstad geassisteerd door zijn secretaris, pater v.d. Mark en pater Lankveld sprak daarop het formule uit en zegende het huis, waarna hij zich tot de aanwezigen richtte.

Mgr. Holterman soms weinig waardering

De Bisschop zei o.a. dat het werk van de K.J.C. betekent georganiseerd jeugdwerk en de opening van dit centrum geeft duidelijk aan dat het Centrum niet dood is, maar nog vol activiteit.

Het boekje dat hem de volgende morgen overhandigd zou worden, zou volgens Monseigneur getuigen van het vele dat de Kerk op de Antillen voor de jeugd gedaan heeft, waarvan de prachtige Verkennerij getuige is evenals de bloeiende Jonge Wachten (één glorie voor ons) en de schitterende padvindsters-groepen. Daarnaast de vele clubs die overal verspreid zijn.

Het zilveren jubileum, aldus de Bisschop, betekent 25 jaar activiteit voor de jeugd, maar ondanks al die activiteit hadden we meer resultaat verwacht, meer succes. Dit is geen verwijt aan de leiders en leidsters, maar de fout zou volgens Monseigneur liggen bij de jeugd, die niet doorzet, geen getuigenis geeft van opofferingsgezindheid. Niet altijd wordt die waardering ondervonden, die men toch verdiende. Het was de Bisschop nog wel bekend uit zijn tijd als pastoor dat men soms de indruk kreeg dat men blij moest zijn als de ouders het kind gaven voor de Jeugdbeweging om de leiders een plezier te doen, terwijl het werk toch de jeugd betreft en haar voordeel beoogt. Het jeugdwerk ondervindt daarom steeds weer ups en downs.

Waarom moet er echter een Katholieke Jeugdbeweging zijn, waarom ook hier de afzondering, zo vroeg Mgr. Holterman zich af. Het antwoord is echter niet zo moeilijk omdat zij hetzelfde is als op de vraag waarom al die Katholieke scholen er moeten zijn. Net zoals de scholen er niet alleen zijn om lessen te geven en om wijsheid te vergaren, doch ook opvoedend moeten werken, zo is het ook gesteld met de jeugdbeweging. Ook zij werkt vormend en opvoedend en aangezien de ouders hun kinderen katholiek moeten opvoeden, moeten er ook katholieke jeugdbewegingn zijn. Want naast de ouders voeden ook de school en de jeugdbeweging op. Dit wil niet zeggen dat er geen waardering bestaat voor wat de andere bewegingen op neutrale en confessionele basis doen, maar eigen organisaties zijn nodig. Katholieke jongens en meisjes moeten lid zijn van katholieke organisaties.

Hierna sprak Monseigneur zijn dank uit voor de steun die men gouvernementswege mocht ondervinden voor het werk der K.J.C. door middel van financiele steun.

Die steun wordt verkregen uit de aandelen van de Landsloterij en de Bisschop sprak de hoop uit dat die steun gecontinueerd zou worden. Het was echter al jammer dat enige tijd geleden die bijdrage verminderd werd. Het is echter juist dat de Overheid dit werk steunt en niet zelf ter hand neemt, want de fatale gevolgen daarvan zijn al te zeer bekend zoals in Hitler-Duitsland en in het huidige Rusland. Die activiteiten van de Staat geschieden niet vanwege opvoedkundige motieven maar vanuit politiek opzicht.

Dank bracht Monseigneur ook aan Zijn Voorganger, de goede Mgr. Verriet en de onvergetelijke pater de Bruyn, maar ook aan de vele leiders en leidsters, die zich niet moeten laten ontmoedigen door het gebrek aan medewerking welke men soms ondervindt. Die leiders en leidsters zijn goddank veelal leken (jammer genoeg nog te weinig).

Uit de oude doos

De Bisschop sprak de hoop uit dat het gebouw veel gebruikt zal worden. Op smakelijke wijze vertelt Monseigneur dan hoe hij daar 25 jaar geleden als pastoor gewerkt had —een heerlijke tijd— en dat men in de regentijd niet genoeg emmers had om al het regenwater te verwerken. De geschiedenis van die oude pastorie gaat ver terug en elke pastoor meende iets achter te moeten laten zodat ieder een stukje er bij bouwde.

Toen Monseigneur dit zo vertelde kwam de gedachte in ons op of het niet mogelijk zou zijn dat iedere groep die in dit centrum zal komen kamperen iets achterlaat in de vorm van een tekening, een uitbreiding van de „uitzet" en dit alles bij wijze van geschenk.

Het was voor Monseigneur een groot genoegen geweest die oude pastorie in bruikleen te geven aan de K.J.C

Nadat Mgr. Holterman gesproken had nam de hr. T. Sprockel het woord.

Op de eerste plaats drukte deze zijn grote dankbaarheid uit voor het feit dat Monseigneur persoonlijk de inzegening en opening had willen verrichten. Ook drukte spreker zijn dank uit voor de vorstelijke „afstaning" van de oude pastorie aan de K.J.C. Dat er gebruik van gemaakt zal worden moge duidelijk zijn als men weet dat er reeds twee aanvragen waren binnengekomen voordat het Centrum

(Vervolg naar pag. 3)

Geen prettiger muziek bij feestelijke gelegenheden dan de frisse en stoere klanken van een drumband met zijn dieptrommels en zijn machtige trompetten. Dat bleek weer bij de opening van het Kampeercentrum Sta. Martha te Soto. De Jonge Wacht en de Verkenners waren present met hun bands. Commando's klonken over en weer zoals „rumba" of „Jan van Gent" en direct zonder aarzelen werd de bedoelde muziek gespeeld. Niet alleen de „klassieke marsen" maar ook meer zuidelijker muziek en dan te beseffen dat die jonge trompetters bij de Jonge Wacht pas vijf weken bezig zijn met hun instrument....

Met argusogen keken de leden van de ene drumband naar de andere wanneer die aan het spelen gingzo in de geest van „Die kunnen ook nog muziek maken", maar spontaan waren zij de eersten om te applaudiseren. Dit is een belangrijk onderdeel van het jeugdwerk, ook al gebeurt het met de grote trom. Onze waardering voor de instructeur die op een vergeten plaatsje zat te luisteren, aanwezig vanwege zijn beroep als fotograaf van de

Soto — Pastoor Wolters roept de katholieke jeugd een hartelijke welkom toe in Soto. Daarnaast vroeg de pastoor de belangstelling van de K.J.C. voor de jeugd van Banda abao.

GESLAAGD

Willemstad. — Uit Nederland werd bericht ontvangen, dat Thelma Edmee van Velzen aan de Maria Kweekschool te Breda geslaagd is voor de akte voor onderwijzeres (3e rang). Zij hoopt in de loop van de volgende maand naar Curaçao terug te keren.

Onze gelukwensen aan Thelma met het behaalde sukses.

Den Haag. — Het Nederlandse motortankschip „Katinga" heeft deze dagen op de Atlantische Oceaan ter hoogte van de Braziliaanse stad Caravellas een Portugees zeilbootje met drie opvarenden van drinkwater en levensmiddelen voorzien.

Vanaf het jachtje waren noodseinen gegeven. Toen de „Katinga" de acht meter lange „Natalia Rosa" had bereikt, bleken de opvarenden – een Portugees echtpaar, waarvan de vrouw al acht maanden in verwachting was, en een Spanjaard — al enige dagen zonder drinkwater en levensmiddelen te zijn. Zij waren twee maanden geleden uit Dakar (West-Afrika) naar Recife (Brazilië) vertrokken. Toen de Spanjaard aan boord van de „Katinga" was, werd het hem tot zijn grote schrik duidelijk hoeveel het primitief uitgeruste jachtje uit de koers was geraakt, namelijk niet minder dan 600 mijl.

Het drietal wilde hun reis voortzetten. Aan boord van de „Katinga" werd de Spanjaard de koers gewezen voor de kortste afstand naar de Braziliaanse kust, 140 mijl. Nadat levensmiddelen en drinkwater aan boord van het jachtje waren gebracht, vervolgden beide vaartuigen elk hun weg.

De Heer en Mevrouw NIJHOUT-OOSTHOUT geven met grote vreugde kennis van de geboorte van hun zoon

Paul

Bij het H. Doopsel werd hij onder de bescherming gesteld van de Heiligen

Paulus, Maria

Emmastad, 17 Juni 1959
Biesheuvel 23, Curaçao N.A.

Algemene Surinaamse Vereniging J.P.F.
Maandag 22 juni 1959
SLIDES vertoning
van de heer R. LEYPOLD over zijn reis door Europa.
Aanvang: 20.15 uur n.m.

EXECUTORIALE VERKOOP

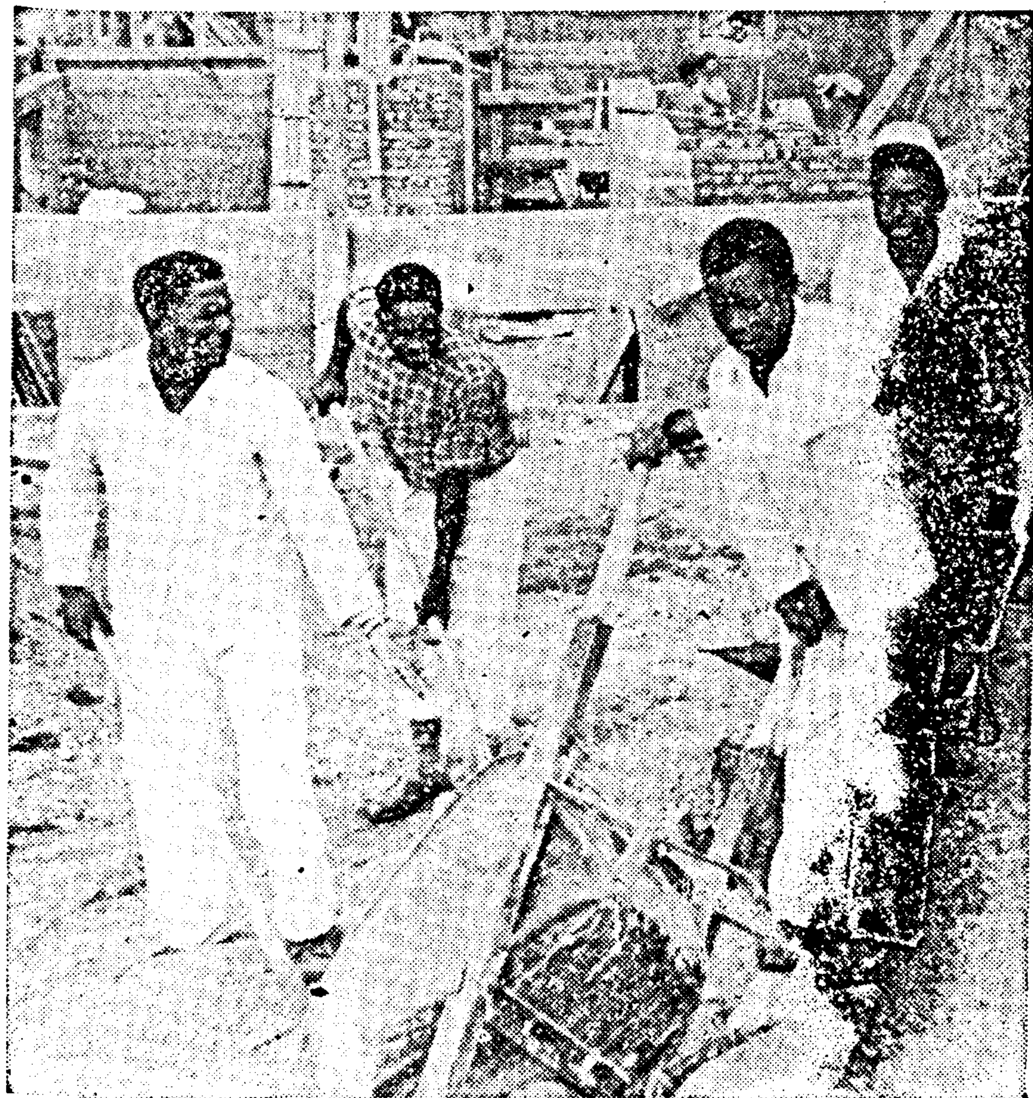
Op donderdag, de 25e juni 1900 negen en vijftig, des nammiddags te 4.30 uur zal door ondergetekende deurwaarder voor burgerlijke zaken bij het Hof van Justitie der Nederlandse Antillen en bij het Gerecht in Eerste Aanleg op het eiland Curaçao, wonende op gemeld eiland aan de Piet Kegelstraat no. 6 alhier, worden overgegaan tot de openbare verkoop van het bij proces-verbaal van ondergetekende van de 11e juni 1959 in executoriaal beslag genomen roerend goed, t.w.:

Een automobiel merk „Ford" Taunus, stationwagon, twee deur motornummer G4B 221355.

Dit goed is te bezichtigen op het Wilhelminaplein tegenover het telefooncentrale en wordt verkocht bij opbod tegen gerede betaling.

De deurwaarder voor burgerlijke zaken
C. Z. MERCELINO

BOUWORDE RECRUTEERT DIT JAAR 5000 VRIJWILLIGERS

Sinds 1957 is de Bouworde ook in Afrika werkzaam. Met inheemse vrijwilligers bouwen de SIBO-leden in Belgisch Kongo scholen, kerken en woningen.

(Van een medewerker in Nederland)

In Orthen is deze maand officieel gestart met het internationale vormingscentrum van het TIBO: het Technisch Instituut van de Internationale Bouworde. Het centrum, dat al enkele maanden heeft proefgedraaid, zal in de toekomst het kader gaan leveren voor de bouwkampen van de orde in Europa en daarbuiten. Zes vrijwilligers — vijf Nederlanders en een Belg — die zich voor minstens een jaar voor het werk beschikbaar hebben gesteld, doen er op het ogenblik de sociologische, culturele en technische vorming op die ze straks als leiders nodig hebben; ze krijgen binnenkort gezelschap van een aantal Duitsers, Oostenrijkers en Italianen, die het getal op 15 zullen brengen. De opleiding, die drie maanden duurt, wordt gedeeltelijk in de avonduren gegeven, in het oude schoolgebouw waar de mannen van het TIBO gehuisvest zijn, maar de meeste tijd brengen de leerlingen op 'n bouwwerk door, waar ze zich in een 8-urige werkdag al bouwend bekwamen onder leiding van de technische leiding van de technische leider Cor Uytendaal, een timmerman uit IJmuiden, die de bijna voltooide eigen woning, waaraan hij als zelfbouwer de laatste hand legde, in de steek heeft gelaten om het vormingscentrum mee te gaan opbouwen. De vestiging in Orthen hangt samen met de goede contacten die de Bouworde daar sinds jaren heeft met pastoor Schouten en de gemeente en met het feit, dat men er voorlopig nog wel „vast werk" houdt.

Orthen is een vlek dat deel uitmaakt van de gemeente Den Bosch; het is ouder dan de stad zelf en men zegt dat het in belangrijke mate tot haar ontstaan heeft bijgedragen, vandaar dat men het in de gemeenteraad ooit de „moedervlek" van Den Bosch heeft genoemd. Moedervlekken kunnen ontsierend zijn en dat is ook met Orthen wel enigszins het geval: van de 700 woningen die er staan, voeren er 200 de status van krot. Behalve onbewoonbaar verklaarde oude woningen — die aan de buitenkant nog wel iets schilderachtigs hebben — staat er een aantal noodwoningen, die alles met nood en nauwelijks iets met woningen te maken hebben. Daar moet duchtig gesaneerd worden, de Bossche wethouder van sociale zaken — die zelf uit Orthen komt — weet daar alles van. Maar Den Bosch is groter dan Orthen en heeft nog tal van andere wijken die voor sanering in aanmerking komen, terwijl het bouwvolume volkomen ontoereikend is. Bovendien wonen er in de af te breken woningen vele gezinnen die aan de rand van hun bestaansminimum leven en voor wie een huur van 15 tot 17 gulden per week — dat kost de nieuwbouw in Den Bosch — een te zware last betekent. Een aantal mensen is daarbij tot sociale labiliteit vervallen, waardoor de toewijzing van een nieuwe woning zonder meer wel enkele risico's voor de woning inhoudt.

Voor al deze mensen is de internationale bouworde in het geweer gekomen: dit jaar voor de derde maal werken er jonge kerels uit allerlei landen gratis gedurende enkele vakantieweken aan de bouw van woningen, in samenwerking met de bewoners-eigenaars zelf. In 1957 zijn er twaalf klaar gekomen, thans wordt door een Paaskamp van Vlaamse collegestudenten — die er heel hun korte vakantie aan besteed hebben — de laatste hand gelegd aan de 26 woningen die vorig jaar zijn opgezet en binnenkort komt nog een complex van 35 stuks in uitvoering. In totaal dus 73 woningen, dat is meer dan 10 pct van heel de Orthense woningvoorraad. Huisvesting voor 73 gezinnen, maar ook: eigen bezit voor 73 gezinnen die daar anders nooit aan toe zouden komen en die nu voor een bedrag dat lager ligt dan de huur van een woningwetwoning, eigenaar worden. En wat misschien nog het allerbelangrijkste is: deze mensen worden, door het zelf bouwen in hun vrije uren, samen met de idealistische vrijwilligers van de bouworde, opgetrokken naar een hoger niveau.

Het is een van de betere objecten van de Internationale Bouworde, die nu zijn zevende jaar ingaat, met niet minder dan 230 kampen in zes Europese landen en in Afrika en die haar activiteiten in de nabije toekomst naar Zuid-Amerika en Azië hoopt uit te breiden. 5000 werkkrachten, van wie 1000 Nederlandse, zullen deze zomer worden ingezet. Een indrukwekkend aantal, maar een dat men onmiddellijk zou kunnen verdubbelen als men over voldoende financiën zou beschikken. Ook gratis werken kost n.l. geld: de werkers moeten gehuisvest worden en gevoed; ze moeten werkkleding hebben en gereedschap en ze moeten over grote afstanden vervoerd worden. Dat kost gemiddeld ƒ 100,- per man per kamp. Om deze kosten te bestrijden wordt van de werkers, die voor hun arbeid geen enkele vergoeding krijgen, bovendien nog een bijdrage van ƒ 30,- gevraagd. Desondanks zijn er liefhebbers te over. Zucht tot avontuur of een goedkope buitenlandse reis? „Een heel enkele keer komt dat voor," zegt de directeur-aalmoezenier van de Bouworde Nederland, pater Elias Hoy O.F.M., die men heel af en toe wel eens kan treffen op het secretariaat St.-Annastraat 172 in Nijmegen. „Er waren twee Amsterdammers die me schreven: we willen bergen zien, stuur ons naar Oostenrijk. Ik schreef terug: ik wil naar Hawai. Het antwoord was: geef ons maar het rotste kamp dat u hebt."

De kampen zijn geen vakantiekampen. Er wordt sober geleefd en hard gewerkt en voor toeristische excursies is geen tijd. Maar juist het realistische idealisme van de bouworde, die zes jaar geleden door pater Werenfried van Straaten werd gesticht als zusterorganisatie van Oost-Priesterhulp, met als eerste doel, onderdak te scheppen voor de vluchtelingen in Duitsland en Oostenrijk, heeft duizenden aangetrokken. Jongeren maar ook ouderen; arbeiders en boeren, maar ook intellectuelen; katholieken, maar zelfs niet-katholieken. In Frankrijk meldde zich een ingenieur aan, directeur van een fabriek. Na afloop van het kamp ontving hij de kampploeg in zijn landhuis bij Versailles. In Oldenburg arriveerde per Mercedes een arts uit Bremen; hij stond drie weken in het witte bouworde pak op de steigers. Een bankdirecteur uit Schwäbisch Gemünd ging jaren achter elkaar samen met zijn zoon mee aan het werk. En in Oostenrijk werd een keer meegewerkt door een Egyptische Mohammedaan, die zijn gebedsmatje uitspreidde terwijl de anderen naar de kerk gingen."

In het begin ging alles even enthousiast als primitief. Groepen van louter leken in het vak werkten aan huizen en kerkjes onder leiding van een aalmoezenier, die van lieverlee verstand kreeg van bestektekeningen. Het werk breidde zich snel uit: overal in Europa was woningnood en behalve woningen waren er tal van andere objecten. In ons eigen land werden kerkjes gebouwd in Oosterwolde en St.-Annaparochie; dit jaar komt er nog een bij in Lunteren. In Witmarsum verrees een sociaal cultureel centrum en in Krooswijk, Rotterdam, komt dit jaar een buurthuis klaar, dat er zonder de bouworde nooit gekomen zou zijn en dat in deze wijk van 8000 katholieken — van wie er nog 1200 in de kerk komen — van enorme betekenis is.

De bouworde drijft op vrijwillige giften en collecten. Dank zij de wat gestegen inkomsten is men er toe kunnen overgaan, ook vrijwilligers voor langere tijd aan te nemen. Zij krijgen nu de opleiding in Orthen en werken daarna een jaar of langer aan de werken die de orde onderhanden heeft. Wie zich voor altijd in dienst van de bouworde wil stellen, kan toetreden tot het SIBO: het saeculier instituut van de orde, dat thans zes leden telt die hun geloften hebben afgelegd, terwijl er zich 20 — onder wie 5 Nederlanders — op voorbereiden.

Drie SIBO-leden uit België vertrekken op 15 april naar Luluaburg in Belgisch Kongo, waar ze, met inheemse vrijwilligers, scholen, kerken en woningen gaan bouwen. Drie andere Belgische bouwgezellen gaan 20 april naar Zuid-Afrika, waar in 2 jaar tijd tien kerken moeten worden gebouwd voor de Bantoe-bevolking ten zuiden van Johannesburg. Sinds 1957 is de bouworde al in Afrika werkzaam: in dat jaar begon in Belgisch Kongo een aalmoezenier met louter inheemsen. Daarna zijn 14 jonge Duitsers naar Harras in Etiopië gegaan, om daar een melaatsenkolonie te bouwen. Het ziet ernaar uit, dat het werkterrein van de bouworde geleidelijk meer naar werkgebieden buiten Europa zal worden verplaatst. Dat betekent, dat er steeds meer krachten nodig zijn, die zich niet voor een paar vakantieweken, maar voor enkele jaren inzetten. Die krachten zijn er: de enige rem is het chronisch geldgebrek, waarmee ook dit liefdewerk voortdurend te kampen heeft.

Indrukwekkende viering van het Zilveren Jubileum van de K.J.C.

Aanbieding van Jubileumboekje aan Mgr. Holterman

Willemstad. — Meer dan duizend geuniformeerde jongens en meisjes hebben zondagmorgen op zeer indrukwekkende wijze het zilveren jubileum van de katholieke jeugdcentrale, dat zaterdagmiddag met de inzegening van het kampeercentrum te Sta. Martha was ingezet, gevierd. Van alle parochies waren padvindsters, jonge wachters en verkenners op de speelplaats van de Aloysiusschool op Scharloo samengekomen, teneinde met een gezamelijke H. Mis in de openlucht de feestdag te beginnen.

Reeds voor zeven uur kon men de jongens en meisjes op weg naar Pietermaai ontmoeten en om half acht trokken de groepen de speelplaats op, waar zij door hun leidsters en leiders op ordelijke wijze rond het altaar werden opgesteld.

Mgr. Holterman woonde de H. Mis die door de secretaris van de KJC pater van Lankveld werd opgedragen, bij. In zijn toespraak tot de verzamelde jeugd, feliciteerde de Bisschop de jubilerende vereniging en bracht Hij dank aan allen, die in de afgelopen vijf en twintig jaren zich beschikbaar hadden gesteld voor de leiding van de jeugd. Hij bracht hulde aan de grondlegger van de KJC. Mgr. Verriet zaliger gedachtenis. Indien Mgr. Verriet nu hier aanwezig had kunnen zijn — zei de Bisschop — en hij zou deze grote en keurige groep bijeen zien, zou hij met recht trots kunnen zijn op de resultaten van het werk dat hij begonnen is.

Mgr. gaf de jeugd drie gedachten mee voor de bewegingen waartoe zij behoorden: echte zelfstandige godsdienstzin; een groot gevoel voor verantwoordelijkheid en een bereidheid tot dienende gehoorzaamheid. Met deze deugden voor ogen kunnen de jongens en meisjes zich ontwikkelen tot trouwe kinderen van de kerk en nuttige burgers van de maatschappij.

Na de bezielende toespraak van de Bisschop, die met grote aandacht door de jeugd werd aangehoord, werd de mis voortgezet.

Het was hartverkwikkend te zien op welke devote wijze allen de mis volgden en met de priester de gebeden meebaden.

Zeer velen naderden tot de Heilige Tafel als vervolmaking van het offer dat zij met de priester aan God opdroegen.

Na de mis werden kleine groepjes gevormd en in een of andere hoek van de grote speelplaats werd op eenvoudige wijze, geheel in de stijl van de jeugdbeweging, het ontbijt gebruikt.

Om half tien verzamelden zich allen weer rond de vlaggemast waar na het hijsen van de vlag, de troep heer T. Sprockel werd toegesproken. Na de jongens en meisjes gefeliciteerd te hebben met het feest, spoordoor de voorzitter van de K.J.C. de de hij eenieder aan zijn plicht te doen op de plaats die ieder in de jeugdbeweging innam. Een groep is niet sterker dan zijn zwakste schakel en het is de plicht van ieder lid, zijn groep zo sterk mogelijk te maken.

Hierna stelden de groepen zich op om naar het Brionplein te marcheren, waar aan Mgr. Holterman het eerste exemplaar van het jubileumboek van de K.J.C. zou worden aangeboden. De kleinsten uit de beweging werden uitgezocht voor deze eervolle taak.

Een jonge kabouter, het jubileumboek in de hand en geëscorteerd door een welp en een jonge wachter, stelde zich op aan het hoofd van de stoet, die naar het Bisschoppelijk paleis zou optrekken.

Het was een fleurige stoet die zich door de straten van de stad bewoog. De kabouters in hun bruine uniformen, de welpen met hun groene truien, de jonge wachters in hun groene uniformen, de verkenners en padvindsters in khaki, vormden een aantrekkelijk geheel. De groepen hadden hun vlaggen meegenomen, hetgeen aan de stoet een feestelijke aanblik gaf.

Iedere beweging had zijn drumband meegebracht en velen stonden verwonderd over de discipline en de prestaties van de jonge trommelaars en hoornblazers.

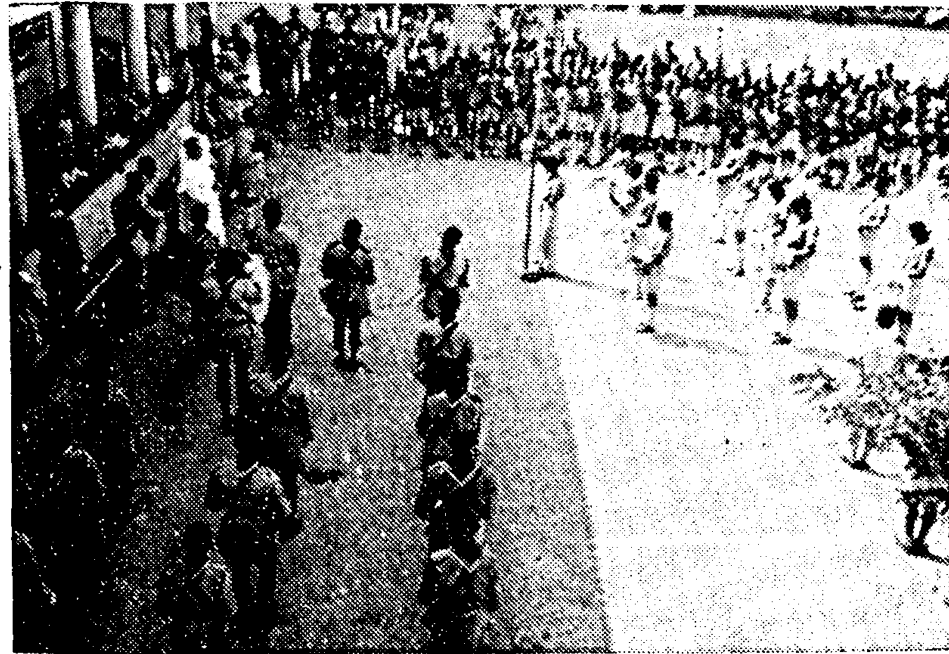
Op het Brionplein werden, onder grote belangstelling van het publiek, de groepen voor het paleis van de bisschop opgesteld en nadat de drumbands enkele nummers ten beste hadden gegeven, werd aan Mgr. Holterman het jubileumboek aangeboden. Het voltallige bestuur van de katholieke jeugdcentrale had naast de bisschop op het bordes van het paleis plaatsgenomen.

Mgr. Holterman complimenteerde de groepen met hun keurige parade en zeide, trots te zijn op zo vele flinke jonge mannen en vrouwen.

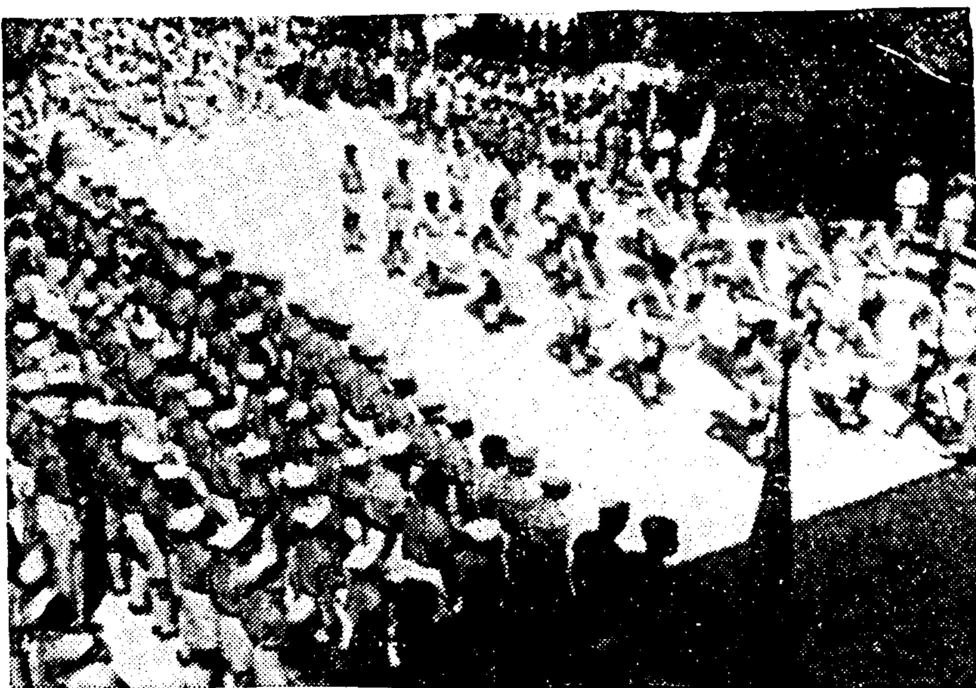
Hierna zette de stoet zich weer in beweging en door de Breedestraat werd naar het St. Thomascollege gemarcheerd waar de stoet ontbonden werd.

De katholieke jeugdcentrale kan terugzien op een zeer geslaagde demonstratie.

Bij alle gelukwensen die het bestuur deze dagen in ontvangst zal nemen, voegen wij volgaarne onze beste wensen voor een zonnige en gelukkige toekomst.

Willemstad — In machtige drommen trokken de Jonge Wachters, de Verkenners, de Welpen en Padvindsters door de straten van Willemstad. Bij het bisschoppelijke paleis werd het eerste exemplaar van het fraaie gedenkboek aan de bisschop overhandigd.

Willemstad — Ruim duizend jongens en meisjes woonden de H. Mis bij die opgedragen werd op de speelplaats van de Aloisiusschool (Scharloo). Drumbands van de verschillende organisaties gaven een biezonder cachet aan deze plechtigheid.

Miljoenen Chinese kolonisten zijn naar TIBET overgebracht

Mussoorie (Reuter/ANP). — De Dalai Lama heeft zaterdag op een persconferentie gesproken over de situatie van zijn land, het gehavende Tibet.

5 miljoen Chinese kolonisten zijn al naar Tibet gebracht en 4 miljoen zullen er nog naar toe gaan, aldus de Dalai Lama.

Hij verklaarde dat de Chinezen op grote schaal propaganda voeren voor de volkscommunes.

De mensen in Lhasa zijn in drie groepen verdeeld, zo vervolgde hij de eerste omvat de mensen die al naar China zijn gedeporteerd of nog daarheen gebracht zullen worden.

De tweede bestaat uit mensen die gevangen zijn genomen en in verschillende militaire hoofdkwartieren van de Chinezen in Lhasa worden vastgehouden en de derde omvat mensen die slechts het allernoodzakelijkste voedsel krijgen en zelfs dit nog niet als zij hun dagelijkse vracht aarde niet hebben versjouwd.

De Dalai Lama eiste instelling van een onafhankelijk „Groot Tibet", bestaande uit het huidige Tibet en de aangrenzende Chinese provincies Amdo en Kham, die vroeger bij Tibet hebben behoord.

Opening Kampeercentrum

(Vervolg van pag. 2)

geopend was en in de juli en augustusmaand zou het zeker wekelijks volgeboekt zijn. Het was volgens de hr. Sprockel algemeen bekend dat monseigneur al het jeugdwerk een warm hart toe draagt.

Naast de ouders hebben de school en het jeugdwerk een opvoedende taak. Zij kunnen niet meer ontbreken en het is verheugend te weten dat 150 leiders en leidsters werkzaam zijn terwijl het prettig is dat er groepen zijn die nu geleid worden door degene die vroeger van diezelfde groep lid waren. Ook nu treft men soms nog wel de mentaliteit aan die vroeger veel algemener was, dat het namelijk niet van pas komt dat mannen in korte broek gaan lopen en daarom moet hulde gebracht worden aan degenen die 25 jaar geleden het initiatief hiertoe namen. Biezondere dankbaarheid is men verschuldigd aan Mgr. Verriet en Pater de Bruyn die helaas te vroeg gestorven is. Het is echter opvallend dat dit jaar ook andere verenigingen hun zilveren jubileum herdenken zoals Don Bosco —de best georganiseerde vakbond op de Antillen— en de K.S.C. (later bleek echter dat de K.S.C. pas aan zijn vierde lustrum toe is), waaruit blijkt dat in die tijd vooruitstrevende mensen aan het roer stonden.

Dankbaarheid is men ook verschuldigd aan de leiders en leidsters, die het soms moeilijk hebben, maar hun werk geeft toch ook dikwijls een vreugde. Hun werk is immers in zekere zin ook zelfopvoeding omdat men de vormende waarde ondergaat van datgene dat men anderen geeft. Met optimisme aldus de spreker, kan men de volgende 25 jaar in gaan.

Hr. Martina: niets anders te doen......

Namens de Gezaghebber van Curacao richtte de hr. J. Martina zich tot de aanwezigen en sprak zijn vreugde uit over de opening van dit pand op dat er mensen zijn die denken dat deze personen niets anders te doen hebben dan zich met de jeugd bezig te houden. Hij besloot zijn korte toespraak met Gods zegen af te smeken over het katholieke jeugdwerk, waarna de hr. Nuyten meedeelde dat ook de pastoor van Soto nog iets op zijn hart had.

Pastoor Wolters: één wens

Enthousiast verwelkomde deze herder al degenen die gebruik zouden komen maken van deze kampeergelegenheid en vol trots memoreerde hij hoe trots de laatste jaren uitgegroeid was tot een stad, mede o.a. door de opening van Huize Fernando, en de nieuwe speeltuin. Altijd had het in zijn bedoeling gelegen het jeugdwerk ter hand te nemen. Reeds zeven jaar geleden had hij bij de Bisschop in die richting aangedrongen en contact gezocht met de K.J.C. De finantien waren het grote struikelblok en gaarne stond hij daarom dit gebouw nu af aan de K.J.C.

„Dit is mij uit het hart gegrepen", vervolgde de Pastoor, maar hij wilde een wens uit spreken. Deze wens gold niet zozeer zichzelf omdat hij over zes weken afscheid zou nemen, als wel zijn opvolgers. Gaarne zag hij de mogelijkheid dat Soto zelf gebruik zou kunnen maken van dit Centrum en het was jammer dat in Soto, nee in geheel Bandabao de K.J.C. niet bekend was. Zij is daar vreemd en het was zijn vurige wens dat de K.J.C. zijn werk zou uitbreiden tot dat deel van ons eiland. Wel is er een verkennerstroep, die na een inzinking weer tot leven gekomen is, maar verder is er niet veel.

De rij van sprekers was hiermee afgewerkt en de drumband van de Jonge Wacht en de Verkenners defileerden voorbij het nieuwe centrum, waarna de aanwezigen gelegenheid hadden het gebouw te bezichtigen. Alles ziet er keurig en eenvoudig uit, naast verschillende ruime zalen zijn er kleine kamers en het geheel zeker aan zijn doel beantwoorden.

Mogen er velen in de loop der tijden gebruik van maken. Soto is immers een unieke plaats om te kamperen, te midden der prachtige heuvels en met zijn in verhouding met de rest van het eiland overvloedige groen, terwijl de baaien in de omgeving uitnodigen tot een frisse duik. Dan zullen velen ook later met plezier terugdenken aan de prettige dagen daar doorgebracht en volgens ons is dat een vorstelijke beloning voor allen die aan het jeugdwerk hun krachten geven, hetzij georganiseerd of ongeorganiseerd, want direct waardering te zoeken zal nutteloos zijn, waar men ook werkt.

K.J.C. proficiat met deze aanwinst voor onze Antilliaanse jeugd.

EEN ZILVEREN JUBILARIS

Tegelijk met de katholieke jeugdcentrale staat ook de heer José Kroon in het zilver. Vanaf de oprichting heeft de heer Kroon deel van het bestuur uitgemaakt. Meer dan twintig jaar heeft hij de gelden van de vereniging beheerd. In zijn kantoor in de Consciëntiesteeg heeft hij jarenlang de groepen kunnen helpen bij hun financiële problemen.

Onze hartelijke gelukwensen met dit zeldzaam jubileum en moge het de heer Kroon nog lange jaren gegeven zijn, zijn krachten te wijden aan de organisatie van onze jeugdgroepen.

Nieuws van de Postduivenhouders Curacao

Willemstad. — Op zondag 21 juni 1959 hield de **vereniging van Postduivenhouders CURACAO,** haar vierde wedvlucht met oud en jonge duiven uit een serie van vijf gevlogen vanaf Westpunt.

Aan deze wedvlucht namen deel 7 liefhebbers met een totaal van 38 ingekorfde duiven.

De hoogst gemiddelde snelheid behaald op deze vlucht was 1045.071 meter per minuut.

De uitslag is als volgt:
E. Meyer 1, 2, 13, 19, 20, 21, 29;
G. en F. Desentina 3, 6;
F. Statia 4, 5, 7, 8, 9, 10;
P. Kooks 11, 15, 16, 17, 18, 26, 27, 28;
P. Cannegieter 12;
R. Garmers 14, 22, 23, 24, 25.

De stand onaangewezen vogels is als volgt:

F. Statia	1501	punten
E. Meyer	1227	"
P. Cannegieter	1056	"
P. Kooks	1051	"
R. Garmers	994	"
E. Britt	561	"
C. en F. Desentina	353	"
I. Rog	256	"

Aangewezen duiven:

E. Meyer	228	punten
F. Statia	187	"
E. Britt	146	"
R. Garmers	139	"
P. Kooks	124	"
P. Cannegieter	93	"
C. en F. Desentina	72	"

Willemstad. — De regering heeft als gevolg van de op 15 mei 1959 gehouden openbare aanbesteding besloten de verlenging van de bestaande startbaan van het Flamingo-vliegveld op Bonaire te gunnen aan de N.V. Curaçaose Wegenbouw Maatschappij voor een bedrag van ƒ 380.000,— (RVD).

EILANDGEBIED CURACAO

De Gezaghebber van het eilandgebied Curaçao maakt bekend, dat de heren A. F. MEIJER en D. C. MEIJER, wonende aan de Arowakenweg no. 88 op Curaçao aan het Bestuurscollege van voormeld eilandgebied een verzoek hebben gericht tot de oprichting van een

BAKKERIJ, OP EEN PERCEEL BEKEND ALS BLOK G. No. 5 TE STA. ROSA,

welk verzoek, vanaf heden, gedurende veertien dagen ter visie ligt op het Centraal Bestuurskantoor, Scharlooweg no. 35, Afdeling Algemene Zaken, gedurende welk tijdvak ingevolge de Hinderverordening Curaçao, eenieder het recht heeft schriftelijk zijn bezwaren tegen de oprichting kenbaar te maken.

De Gezaghebber,
M. P. GORSIRA.

DE SPELEN TE ROME IN 1960

Het Olympisch dorp zal na de Spelen een gewone ambtenarenwijk zijn

De Italianen zijn kansloos

(Van onze Romeinse korrespondent)

Rome. — In het vorige artikel schreven wij dat men de Spelen enigszins gedecentraliseerd had. De zeilers gaan naar de golf van Napels, de roeiers en canoëers zullen hun troost moeten zoeken in het Meer van Almano, wat nu niet wil zeggen dat dit voor de deelnemers aan beide sporten bepaald een straf is.

De deelnemers aan de wedstrijden in de andere takken van sport kunnen dichter bij huis blijven. De plechtige opening en sluiting der spelen vinden vanzelfsprekend plaats in het Olympisch Stadion. In datzelfde stadion vinden verder de athletiekwedstrijden en de Prix des Nations der ruiters plaats. Dit stadion, dat reeds in 1954 werd voltooid en dus niet meer op het Olympisch budget drukt, ligt in het Foro Italico, een verzamelplaats van sportvelden en sporthallen en een deels onvoltooide erfenis van de fascisten. Aan de andere kant van de Tiber, maar ook in het Noorden van de stad, ligt het nieuwe Stadio Flaminio, dat indertijd ingewijd werd door de Nederlandse amateursvoetballers door een nederlaag tegen de Italiaanse collegae. Dat Stadio Flaminio is een pur sang voetbalveld. Het publiek zit als het ware boven op de spelers en de bal. Rond het veld ligt geen wielerbaan en zelfs geen sintelbaan. Dit stadion is uitsluitend gereserveerd voor de finales voetbal.

In de buurt van het Stadio Flaminio verrijst het Olympische Dorp en verheft zich bereids het Palazzetto dello Sport (het kleine sportpaleis), een meesterstuk van de bekende architect Pier Luigi Nervi. In dit Palazzetto zullen de gewichtheffers en de basketballers aan het werk mogen gaan. Basketbal wordt bovendien gespeeld in het Palazzo dello Sport (het grote sportpaleis), dat in het Zuiden van de stad, in de zogenaamde EUR ligt. Dat Palazzo, ook van architect Nervi, is evenals het Palazzeto overdekt door een koepel. De koepel van het Palazzo dello Sport heeft „binnenshuis" een diameter van 100 meter! De onlangs overleden Amerikaanse meester-architect Wright heeft voor deze bouw van de „beton"-architect Nervi zijn chemisch bedri..f en het oriëntatie-grootste bewondering uitgesproken. In het grote sportpaleis zullen behalve de basketballers ook de boksers, letterlijk, aan d slag gaan.

In de hypermoderne EUR-buurt is men ook bereids ver gevorderd met de bouw van een 400 meter lange wielerbaan en de aanleg van een hockeyveld op het middenterrein. De hockeywedstrijden zullen daar en in het Stadio dei Marmi (Foro Italico) worden gespeeld. Gezwommen wordt in het Stadio del Nuoto (Foro Italico), terwijl de waterpolospelers bovendien nog zullen optreden in de Piscina delle Rose (EUR). De ruiters worden verwacht op de heerlijke Piazza di Siena in het park van de Villa Borghese. De Grand Pix des Nations vindt, als gezegd, in het Olympisch Stadion plaats en wel op de laaste dag der spelen als de grasmat dus zonder meer aan flarden kan worden gereden.

De schietwedstrijden en de moderne vijfkamp worden op diverse plaatsen afgewikkeld. De beoefenaars van het Grieks-Romeinse worstelen vinden (eindelijk) een passende omgeving in de Basilica di Massenzio.

In de indrukwekkende Termen van Caracalla wordt geturnd. De schermwedstrijden tenslotte worden gehouden in het grandiose Palazzo dei Congressi (EUR).

De Italianen zijn kansloos

In tegenstelling tot de Duitse nationaal-socialisten, die in 1936 hun aanzien en dat van het Germaanse ras vooral ook wilden verstevigen door het veroveren van een geducht aantal gouden medailles, hebben de Italianen het niet op Olympisch goud voorzien. De Italianen geven zichzelf heegenaamd geen kansen op sportieve Olympische successen.

In Melbourne (1956) legden de Italiaanse athleten beslag op enkele eervolle plaatsen, maar medailles waren er niet bij. Geen gouden, geen zilveren en zelfs geen bronzen. Een voorbeeld. De beste Italianen kogelstoot ligt bij 17,97 meter. De wereldprestaties echter gaan over de 19,00 meter heen. In Baraldi bezitten de Italianen een goede man voor 1500 of de 5000 meter, maar zelfs zijn allersnelste tijd ligt een bedenkelijk aantal seconden boven de wereldtypen. In de andere takken van sport liggen de Italiaanse zaken niet beter. Een zelfs als men vol belangstelling naar de voetballers en de wielrenners vraagt, schudden de Italiaanse deskundigen mismoedig het hoofd. De enige flauwe hoop gaat in de richting van de roemrijke Italiaanse schermers. En natuurlijk naar de broers d'Inzeo, die te paard nog altijd toon aangevende meesters zijn.

Sprookje rond Olympisch dorp

Op ruim anderhalve kilometer van het Foro Italico en dicht in de buurt van het Stadio Flaminio en het Palazzetto dello Sport ontstaat „het Olympische Dorp". Op de eerste plaats is het geen dorp, maar een gewone stadswijk. Waarnemers uit het buitenland komen niet uitgepraat over de snelheid waarmee het dorp wordt gebouwd en over de pracht en luxueuze inrichting van de woon-palazzo's. Toch is er ook wat dat betreft absoluut niets bijzonders aan de hand. Zó en nog beter en nog luxueuzer bouwt men in Rome en in Italie nieuwe woonwijken.

De drie, vier en vijf verdiepingen hoge woonmachines zijn omgeven door brede groene boorden. Dat is elders niet anders. De gebouwen staan op betonnen stelten. Dat hebben we hier elders ook al meegemaakt. Maar er worden onder de gebouwen beslist geen moestuinen aangelegd, zoals we ergens hebben gelezen. Onder die gebouwen komt geen zon en moes groeit ook in Italië slechts dank zij de zon.

In het centrum van het dorp komt een oude Romeinse zuil te staan. Wij kennen nauwelijks een nieuwe woonwijk zonder oude zuil. Voor iedere zes van de in totaal 8000 athleten zal een bad of een douche ter beschikking staan. Dat is voor Romeinse gewoonten aan de lage kant. Elk appartement heeft hier twee tot drie (marmeren) badkamers. Kortom, de stomme verbazing waarmee vele buitenlanders naar dit Olympische Dorp kijken is volkomen misplaatst. Verklaarbaar echter, want men wist blijkbaar niet, dat de Italianen op het stuk van de moderne woningbouw alle andere Europese landen stukken voor zijn. (Het is allemaal wel duur, veel te duur, maar dat is een ander onderwerp).

Het Olympische Dorp is niet meer maar ook niet minder dan een moderne woonwijk, die straks onderdak zal bieden aan 1200 ambtenaren en hun gezinnen. Wij kennen in Rome woonwijken, die mooier, weelderiger en schoner van conceptie zijn. Dat het Olympische Dorp voor de buitenlanders een openbaring is, bewijst de onbekendheid met het moderne Italië. Wie de basiliek van St. Pieter, het Colosseum en de Via Appia Antica heeft gezien, meent vaak Rome en Italie te kennen. Om dat euvel te verhelpen, organiseren de Italianen met graagte de Olympische Spelen.

Licht en ... en schaduw

Het spreekt vanzelf, dat er in Rome tijdens de Olympische Spelen niet alleen sport zal worden geboden. Dat mak ook wel, want het verblijf in Rome zal niet goedkoop wezen. Op het gebied van prijzen maken zijn de Romeinen nu eenmaal niet kinderachtig.

Maar de bezoekers mogen dan ook op de Piazza Navona gratis naar muziek en zang luisteren. Ze kunnen in Ostia Antica opera en toneel zien en in de Termen van Caracalla muziek beluisteren. Er wordt natuurlijk hier en daar vuurwerk afgestoken en de een grote kermis heeft. Maar zal al verlichting der monumenten word meer dan feestelijk. De spelen zullen in een blijde lijst worden gevat, die iets van een festival maar meer van lemaal de moeite waard en nergens en nooit banaal wezen. Rome is een stad met stijl en zal deze stijl ook tijdens de spelen weten te bewaren.

Er zijn natuurlijk ook nog enkele problemen waarvoor men nog geen sluitende oplossing heeft weten te vinden. Men verwacht honderdduizenden bezoekers en de Romeinse hotelaccomodatie laat slechts hooguit 50.000 gasten toe! Nu beweert men wel, dat tijdens het heilige jaar ook honderdduizenden een onderkomen vonden, maar men vergeet dat pelgrims geen sporttoeristen zijn. Er gaan meer makke pelgrims in een sober hok dan lawaaierige toeristen in een luxe hotel. En het is zeer de vraag of nu wel alle toeristen bereid zijn hun intrek in legertenten te nemen. Men zal wel een oproep tot de particulieren moeten richten en dat zal dan wel niet vergeefs geschieden.

Dan is er nog het verkeers- en parkeerprobleem. Rome is nu al een stad waarin het vinden van een parkeerplaats gelijk staat aan het winnen in de totocalcio. De verkeersdichtheid is zo groot, dat zelfs als de auto's in twee verdiepingen en dus boven elkaar zouden kunnen rijden, het nog altijd overmatig druk zou wezen. Dat zou dus tijdens de spelen wel eens een ramp kunnen worden. Dat wordt het echter niet, want de Romeinse verkeersagenten zijn kunstenaars en zullen tegen die tijd zichzelf overtreffen.

De dichtste schaduw ligt naar ons gevoelen aan de rand van deze mooie en straks in feestgewaad gehulde stad.

Daar namelijk huizen in lemen en houten en golfplaten krotten honderdduizend, mogelijk ook honderdduizenden, paria's. Het zijn mensen, die naar deze stad trokken, maar geen emplooi vonden, geen geld hebben en uitgestoten blijven. Ze worden niet eens geregistreerd en werden niet geteld, toen kortgeleden plechtig verkondigd werd dat Rome weer twee millioen inwoners had. De bezoekers zullen straks vreemd opkijken als ze in de schaduw van hyperluxueuze palazzo's deze krotten en hun bewoners zien. Maar dit is een probleem, dat hier niet direct ter zake doet. De aanwezigheid van deze paria's zij dan ook slechts volledigheidshalve vermeld. Ze horen helaas bij het stadsbeeld. Het schoonste stadsbeeld ter wereld, dat straks gesierd zal worden door vlag met de vijf ringen.

Wi.

Bij het aanbreken van de grote vakantie in Zweden heeft Kroonprins Karl Gustav meegedaan in het toneelstuk over Koning Richard de Leeuwenhart. Ook voor de kroinprins was de hulp van zijn moeder prinses Sibijlla onontbeerlijk.

De 35 millioenste bezoeker van de EIFELTOREN

Auto en Cocktail-party voor tienjarige bezoeker

Parijs. — Een Normandisch schooljongetje is de 35 miljoenste bezoeker van de Eifeltoren geworen en daarmee de gelukkige bezitter van een nieuwe auto. Het feestcomite dat gespannen achter de ingang wachtte toonde zich aanvankelijk wel enigszins teleurgesteld.

Men had minstens op een volwassene gerekend en alvast een grootse cocktail-party voorbereid die nu weinig zin meer had. Ook het overdragen van het cadeau verliep minder vlot dan verwacht werd: Het jongetje, de tienjarige Julien Bertin, moest eerst telefonisch advies aan zijn ouders vragen en die wisten natuurlijk aanvankelijk ook niet goed wat ze moesten doen. Maar na veel aandringen van de zijde van het feestcomite kwam alles in kannen en kruiken.

Alles bij elkaar werd het een spannende zaak. Geladen stonden de heren van het comite te wachten op de 33 miljoenste die blijkens de kaartjes die verkocht waren niet lang op zich kon laten wachten. Plotseling daagde een groepje schoolkinderen uit Normandie op begeleid door de meester en zijn vrouw. Het werd de heren direct duidelijk dat tussen dit groepje de jubilaris moest zitten maar de spanning bleef erin want de meester wist niet zeker of hij voldoende geld voor het bezoek bij zich had en telde, geholpen door zijn vrouw geld en kinderen na om na een uitvoerig rekensommetje tot de conclusie te komen dat het bezoek kondoorgaan. Een voor een passeerden de kinderen de loketten en plotseling werd Julien omstuwd door de leden van het comite. De schoolmeester was aanvankelijk ook verrast maar nam de leiding over toen het jongetje niet wist of hij de auto zou nemen. Er werd gebeld met het gehucht in Normandie en na enige tijd kwam de moeder van de winnaar aan de lijn. "Wat zegt U, een auto? Moet U ons hebben. Ik wil geen auto. Mijn man kan niet rijden en ik ook niet. Het feestcomite sprong nu met groot diplomatiek vertoon te hulp en tenslotte bleek mama in te zien dat een auto toch wel van pas kon komen. Julien kreeg toestemming het geschenk te accepteren.

„Zes Landen" werken aan een EUROPA van morgen

New York — De voorzitter van de Euratom-commissie, Hirsch heeft in New York aan een diner van de Overzeese Persclub verklaard dat de zes landen van de euromarkt niet pogen „het Europa van gisteren te herstellen, maar werken aan het Europa van morgen".

Hij zei dat het nieuwe Europa niet tot stand zal komen zonder voordeel te trekken uit de onmetelijke mogelijkheden van het vreedzaam gebruik van atoomenergie. Hij herinnerde eraan dat de eerste stap was gedaan door vestiging van de kolen- en staalgemeenschap. „Het was een dwaas avontuur om kolen en staal kunstmatig te scheiden van de overige produkten Maar wij wisten dat de tijd zou komen dat wij er andere aan toe zouden voegen omdat duidelijk was dat wij begonnen met iets dat voor uitbreiding vatbaar was".

Hirsch bezoekt op het ogenblik met de voorzitters van de Europese commissie en de E.G.K.S.-commissie, prof. Hallstein en Finet, de Verenigde Staten.

VAN HET KIND VOOR HET KIND

Willemstad — Daar er momenteel zoveel belangstelling bestaat voor Unicef lijkt 't me interessant iets te vertellen over de ervaring, die ik in dit verband opdeed aan de „Professional Children's School" in Amerika, waar ik enige tijd werkzaam was.

Op de meeste scholen in Amerika komen de kinderen uit alle klassen eens per week samen voor „assembly". Een „assembly" is een bijeenkomst die gebruikt wordt om het saamhorigheidsgevoel te versterken en de gedachtenwisseling tussen de verschillende klassen te bevorderen. Na het gezamenlijk gezang volgt de bespreking van een belangrijk onderwerp door een bepaalde groep of de ervaringen, opgedaan door één of meer afzonderlijke leerlingen. De onderwerpen worden van te voren gekozen en bepaald door de tijd van het jaar (Kerstmis, verjaardagen van Lincoln, Washington enz.) of door de interesse van de kinderen.

De week voor Halloween was het onderwerp „Unicef". Er werd een film vertoond van Danny Kay. De film was genomen tijdens zijn reis rond de wereld en liet het werk zien van Unicef in de verschillende landen.

Na de voorstelling werd het idee geopperd om op Halloween, 31 October geld op te halen voor Unicef inplaats van het gebruikelijke snoepgoed. Het is namelijk de gewoonte dat de kinderen met Halloween bij vrienden of kennissen langs gaan met de uitroep „trick or treat". Men geeft dan meestal wat snoepgoed; aan de arme kinderen, die men op straat veel tegenkomt ook wel geld. Er was absoluut geen dwang of verplichting.

De kinderen werden volkomen vrijgelaten in hun beslissing. Het lukte niet allen hun eigen genoegens opzij te zetten voor de nood van anderen maar uit het vrij aanzienlijke bedrag, dat in de volgende „assembly" opgehaald werd, bleek er niet vergeefs een beroep op hen was gedaan.

Misschien dat leerkrachten en ouders hier hun kinderen ook zouden kunnen inspireren tot een dergelijke actie, van het kind tot het kind.

Lubberta Meursinge.

RELLETJLES in DURBAN zouden onderdrukt zijn

Durban. — Gistermorgen hebben zich in Durban nieuwe betogingen voorgedaan, waaraan enkele honderdtallen Afrikanen en Indiërs deelnamen. De betogers werden door de politie, die gewapend was met traangasbommen, verspreid. Het is de eerste keer, dat Indiërs aan de betogingen deelnamen. De betogingen braken donderdag uit en ontaardden in een oproer door het opstoken van zoeloe-vrouwen.

Overigens deelde de minister van justitie gistermorgen in het parlement mede, dat de rust was weergekeerd. Het is nochtanks duidelijk dat de gemoederen verhit zijn en de toestand gespannen is.

Volgens het Afrikaanse nationale congres is het voorlopig resultaat van de ongeregeldheden als volgt: drie gedode Afrikanen, 13 gewonden, van wie het merendeel vrouwen, en 13 zwaar gewonden. Achttien Afrikanen zijn aangehouden.

Een onheilspellende stilte hing vrijdag in de rokende straten van Cato Manor, het Bantoedorp, waar donderdag bij onlusten vier mensen de dood vonden en vele gebouwen afbrandden. Zwaar gewapende politiepatrouilles doorkruisten de plaats.

De Zuidafrikaanse minister van justitie, Swart, deelde in het parlement te Kaapstad mede, dat er zo nodig „krachtig opgetreden" zal worden. Hij weet de oorzaak van het oproer aan de „koninginnen van Sjeba", die woensdagavond in een bierhuis een voorraad bier en drinkgereid vernietigden en aan de hernieuwde relletjes van donderdag, waarbij auto's vernield en huizen in brand gestoken werden en de politie tenslotte van de vuurwapens gebruik moest maken. Volgens de burgemeester van Durban waren de vrouwen kwaad op het vernietigen van haar vaten onwettig vervaardigd bier, naar haar mening om de bierverkoop in de gemeentelijke lokalen te bevoordelen, maar in werkelijkheid als onderdeel van een kampagne tegen muslietenlarven.

Ongeveer vijftig Bantoevrouwen zijn vrijdag aangehouden wegens het verwekken van nieuwe relletjes, maar deze groeiden niet tot incidenten van betekenis uit.

Linnenkast en lingerie gaan met de tijd mee

Ensemble in azaleakleurige zij van peignoir en nachtgewaad, met kant in dezelfde tint. Model Simone.

(Van een medewerkster)

Een uitzet was in vroeger dagen geen kleinigheid. Er werd dan ook al vroeg aan begonnen. Nauwelijks was een meisje geboren of de moeder legde al een stuk linnen weg voor haar dochters uitzet. En het wicht lag nog in de wieg als de grootmoeder enige meters echte kant bij het linnen voegde. Dit laatste wordt trouwens in sommige families nog gedaan en tot de laatste oorlog toe kochten alle Franse huismoeders tijdens de Witgoedweek een laken voor zichzelf en als ze dochters hadden, ook een voor de meisjes. Zelf aan haar uitzet naaien deden de jongemeisjes echter veel minder. Tot 1914 was dat echter wel gewoonte. Als schoolkind al werkte het meisje ijverig aan haar uitzet. Ze borduurde tot in het oneindige hemden en onderlijfjes, lakens en tafellinnen. Nog lang voordat er van een verloving sprake was werd het ene stapeltje goed na het andere in moeders kast weggeborgen.

Maar ook de vader werd aan het werk gezet. Hij moest nog voor zijn dochter van school ging een dikke boom uit zijn tuin laten vellen waar een linnenkast van gemaakt moest worden om haar uitzet in te bergen als ze trouwde. Een goede honderd jaar geleden was dit namelijk in sommige delen van Frankrijk mode op het platteland.

De monumentale linnenkasten uit die tijd waren de trots van onze voorouders. En ze zijn dit nu nog voor het tegenwoordige geslacht. Alleen worden ze niet meer in de slaapkamers gezet maar in de huiskamer. En er wordt niet uitsluitend meer linnengoed in geborgen want geen modern gezin heeft meer de hoeveelheid die nodig zou zijn om zo'n kast te vullen. Zes dozijn hemden, rokken en noem maar op, wat toen heel gewoon was, waren voldoende voor het hele leven. Hoe rijker de familie, hoe groter de uitzet natuurlijk. Toen de dochter van de Franse koning Louis Philippe, Louise-Marie van Orléans met de eerste Belgische koning trouwde, werden voor de huwelijksfeesten geen buitensporige sommen uitgegeven. Kostbare juwelen kreeg de prinses ook niet mee, maar aan haar uitzet ontbrak niets: dertig dozijn hemden, acht dozijn flanellen onderrokken en drie honderd paar kousen maakten er een voornaam deel van uit. En dat alles erg stijf en soliede want de dagen van het Directoire en het eerste Keizerrijk, toen de mode zeldzaam geraffineerd was, waren vergeten en men was in een degelijke burgerlijkheid overgeslagen, waar het hof het voorbeeld van gaf.

Wat later was het ondergoed opnieuw met kant en borduurwerk versierd en van de onderrokken werd vooral veel werk gemaakt. Het Engels borduursel was te algemeen geworden. De coquette dametjes gaven de voorkeur aan festons en plumetis borduursel of aan geplisseerde stroken, die een wijde rok zo goed doen vallen.

De mode herhaalt zich steeds want ook nu worden onderrokken met stroken gedragen. En ook nu zijn ze meestal op de hoogte van de heupen op een recht stuk gezet, alleen hebben ze geen band meer die door een schuif wordt geschoven en meer of minder kon worden aangetrokken. Wat ook niet meer bestaat is de haak op het corset waar de onderrok aan vast werd gemaakt, zodat hij niet kon opkruipen. Maar wat vorm betreft had hij wel veel weg van de tegenwoordige.

Alleen het materiaal is veranderd en heel wat minder kostbaar geworden. Konden onze overgrootmoeders de tegenwoordige onderrokken zien dan zouden ze stellig haar neus ophalen voor de mechanische kant en borduurwerk waar ze meer versierd zijn. En als ze dan de prijzen hoorden noemen van al die namaak zouden ze stellig schrikken, gewend als ze waren veel meer dan vijftig franken voor een met de hand geborduurd exemplaar te betalen.

Britse Typografen in staking

Londen. — Tweehonderdduizend typografen zullen vandaag in geheel Engeland het werk neerleggen als gevolg van een geschil over loonsverhogingen en werktijdverkorting. Hoewel de Londense dagbladen, de meeste schotse kranten en die uit [illegible] niet onder de staking vallen, zullen toch 1100 provinciale kranten niet verschijnen. Ook [illegible] tijdschriften en enkele regeringsuitgaven zullen niet uitkomen.

Toch hopen de journalisten en ander personeel in staat te zijn het voornaamste nieuws te blijven verspreiden op provisorisch gedrukte of gestencilde vlugschriften. Een grote firma, die het moeilijk buiten reclame denkt te kunnen stellen heeft een stads-omroeper in dienst genomen.

Enorme overstromingen in CHINA

Peking. — Miljoenen Chinezen vechten tegen de mogelijk zwaarste overstromingen sedert een eeuw die veroorzaakt zijn door het wassen van rivieren, zo meldt „Nieuw China".

Een eindeloze stroom vrachtwagens, treinen en schepen hebben materiaal vervoerd naar de dijken van de westelijke en noordelijke rivieren en naar de Delta van de parelrivier. In de delta zijn reeds over een oppervlakte van bijna 600 km dijken gelegd.

ANECDOTEN van het LOT

Verhalen van Isak Dinesen

Verrassend meesterschap

(Van een letterkundige medewerker)

In de dertiger jaren was Katherine Mansfield voor de ganse literaire wereld een van de onbestreden grootmeesters van het korte verhaal. De Engelse literaire wereld, zoals ook die in Nederland, had de Russische ziel ontdekt — Dirk Coster en Just Havelaar analyseerden die tot op het bot, zou men kunnen zeggen, als deze vergelijking er niet even ver naast was als de etherisch-hoogedele psychische diepzeepeiling van deze beiden — en de hele lezende wereld las Dostojefski en begon Tsjechof te proeven. Het korte verhaal kwam onder de snobs en de happy few in de mode, bij voorkeur het verhaal zonder „story", zonder „pointe". Tsjechof had hiervoor de toon aangegeven en werd druk nagevolgd. Het grote publiek echter met letterkundige belangstelling ontdekte al gauw onder de vele zwakke navolgers van de Russische meester een eigen geluid, een persoonlijk gezicht, een opvallend vertederend en sympathiek gelaat, dat van Katherine Mansfield.

KAREN BLIXEN—DINESEN

Zij had het voorrecht getrouwd te zijn met een allerhandigst criticus, John Middleton Murry, die als redacteur o.a. van het „Atheneum", de jongeren en zeker ook zijn vrouw aanmoedigde, en de vriendin te worden van David Garnett, Cynthia Asquith en meer literaire lions van de periode en een poos samen te wonen met niemand minder dan D. H. Lawrence en zijn vrouw Frieda. Aan reclame en publiciteit dus geen gebrek. Zij stierf jong, in 1923, en toen begon eerst pas recht de publiciteitscampagne, die Murry tot in alle punten en komma's heeft verzorgd. Het bezorgde hem veel geld en zijn vrouw een wereldreputatie. Die adoratie over de gehele linie van Mansfield is nu wel enigszins geluwd, maar haar beste verhalen zijn inderdaad voortreffelijk houdbaar gebleken en nu doorgedrongen tot de lezende goegemeente, die de pasteltinten van de navrante emotionele avonturen door Katherine Mansfield geschetst, een heel plezierige letterkundige gewaarwording begint te vinden.

De toonaangevende literaire critici van het ogenblik beginnen nu, ongeveer twintig jaar na dato, de aandacht van hun lezers te vestigen op een andere vrouw, vier jaar eerder geboren dan Katherine Mansfield, die eerst de snobs, wat later de waarachtige liefhebbers van bellettrie heeft verrast door haar korte verhalen. Heel langzaam maar zeker is haar reputatie aan het groeien. De vrienden geven haar boeken aan hun vrienden met de aansporing: dat moet je toch eens lezen. Ja, ik weet wel dat je nog zóveel moet lezen, Pasternak en de laatste Gijsen, de laatste Eliot en de laatste angry young man, maar heus, dit is héél bijzonder.

Laten deze enthousiasten nu gelijk hebben! In 1934 verscheen er een boekje van zeven verhalen, „Seven Gothic Tales" getiteld, dat van zo'n eigen-aardige persoonlijkheid getuigde, zo'n volstrekt eigen toon had, dat de letterkundige fijnproevers van toen goedkeurend knikten en verklaarden dat deze zeven hors d'oeuvrehapjes naar meer smaakten. Een publiciteitsapparaat als dat wat John Middleton Murry voor Katherine Mansfield had weten te scheppen, ontbrak totaal. Met het resultaat, dat het grote publiek helemaal niets hoorde van dit werk. En zeker niet van de schrijver. De naam van de auteur was Isak Dinesen. Heel langzaam kwam men er achter, dat zich achter dit pseudoniem een Deense vrouw verschool, die haar vertellingen tegelijkertijd in haar moedertaal en het Engels schreef. Eigenlijk heet zij Karen Dinesen. Zij is nu al 73 jaar. Zij is op een oude familiebezitting Rungstedlund in Noord Seeland geboren. Haar vader Baron Wilhelm Dinesen heeft zich zeer onderscheiden in de oorlog met de Pruisen van 1864. Na de nederlaag ging hij naar Amerika, leefde onder de Indianen, gaf reisbrieven uit onder het Indiaanse pseudoniem „Boganis", terwijl zijn zoon, Thomas, in de eerste Wereldoorlog in een Canadees regiment heeft gevochten, het Victoria Cross kreeg en in 1929 het boek „No Man's Land" publiceerde. De literatuur zat de jonge vrouw dus in het bloed. Zij trouwde met Baron Bror Blixen en vier jaar na haar debuut verscheen „Out of Africa", dat van haar ervaringen in Kenya vertelt, waarheen zij met haar echtgenoot getrokken was en waar zij bleven totdat de koffieprijs zo daalde dat zij hun farm moesten opgeven. (Degeen die de Engelse editie van dit merkwaardige boek te duur vindt, kan het verhaal in het Duits lezen, uitgegeven door Rowohlt, Rororo-boek No. 133).

De geschiedenissen die Tania Blixen — zij wisselde even snel van voornaam als haar schetsen en novellen van onderwerp — om zichzelf bezig te houden tijdens de regentijd componeerd, doen denken aan die van de grote Duitse romantici als E. T. A. Hofmann en Hauff, terwijl ook elementen van Edgar Allan Poe en Hans Christian Andersen in haar merkwaardig werk terug te vinden zijn.

„Winter's Tales" (in het Duits „Kamingeschichten", Rororo Taschenbuch 1958) en „Last Tales" volgden en steeds groeide de reputatie van dit uitzonderlijk talent. Onlangs kwamen bij Michael Joseph in Londen „Anecdotes of Destiny" van de pers.

Heeft Sir Desmond MacCarthy „Out of Africa" destijds: a homesick book, the book of one who left her heart in Africa, genoemd, daar zou men geneigd zijn, deze „Anecdotes" te karakteriseren als geschiedenissen van iemand, die onder een romantisch mom parabelen schrijft voor de moderne mens, welke treffen door het heimwee naar adeldom in de mens, naar heroïsche daden door kleine mensen in het verborgene verricht.

Vele van Isak Dinesen's personages streven naar een eenpaligheid van leven, die in onze verwarde en chaotische tijd het mensdom voorkomt te zijn als een buitengemeen groot goed. Uit deze novellen blijkt telkens weer de heldhaftigheid van de ziel des mensen, die, uit aanleg of gedwongen door de omstandigheden, boven zichzelf uitstijgt en in adeldom van geest een ontroerende bevrijding vindt. Haar humor is van een zeer fijn soort Deze ligt nooit in de situatie, maar slechts in de voorstellingswijze van de auteur, haar gebonden, zelden discursieve stijl. Zoals Andersen, naar kenners beweren, eigenlijk in het Deens genoten moet worden om alle subtiliteit te proeven, zo kan ik mij voorstellen dat men Isak Dinesen eigenlijk in haar moedertaal zou moeten lezen. Evenwel, zij beheerst de Engelse taal voortreffelijk en misschien draagt de uitdrukking in een voor haar natuurlijk toch vreemde taal er wel toe bij, dat men deze verhalen geniet als vanuit een verre afstand bezien. Zij zijn wijs, ironisch, subtiel en vol geestigheid van de soort, die alleen de rijpe leeftijd weet op te brengen.

Om u een idee te geven van haar merkwaardige en ongewone onderwerpen, geef ik u het scenario van „Babette's Feast". Ergens in het hoge Noorden woont de voorganger van een zeer strenge protestantse secte met zijn twee, zeer lieftallige dochters, die ongetrouwd blijven. Er zijn echter wel twee mannen in hun leven geweest die, beiden getroffen zowel door de lieftalligheid als de onwereldse zuiverheid van de meisjes, schuchtere pogingen hebben gedaan om hun verering en liefde kenbaar te maken. De een is een Franse operazanger, de ander een landseigen luitenant. Na vele jaren, lang nadat de vader gestorven is, vinden de beide dochters zich plotseling gesteld voor relieken uit die jeugdperiode, welke de zanger en luitenant zich zo sterk herinneren. Babette, een ex-pétroleuse, uit Frankrijk verjaagd, zoekt op instigatie van de zanger onderdak in het barre Noorden. Zij wordt liefderijk in het huis der zusters opgenomen en is daar de volmaakte dienstmaagd. Maar Babette heeft één hebbelijkheid die de grootste kritiek teweegbrengt in het orthodoxe milieu: zij blijft in de Franse loterij spelen. En wat wil het geval? Zij wint de hoofdprijs van tienduizend francs en nu komt het meisje, dat allang een oudere vrouw geworden is en nooit dan ook maar de geringste dienst van haar meesteressen heeft gevraagd, met een verzoek. Beu en zat van het uiterst sobere menu, dat zij sedert jaar en dag verplicht is klaar te maken, vraagt zij of zij nu niet voor één keer een echt Frans diner mag klaarmaken voor de vrouwen des huizes en de door de tijd zeer geslonken en oudgeworden minieme secte. Dat wordt haar toegestaan.

En daar zien de broeders en zusters tot hun verbazing de verrukkelijkste spijzen opgedragen, die worden besproeid met uitgelezen wijnen. De enige die de Veuve Cliquot 1860, de „Cailles en Sarcophage", de „Blinis Demidoff" en de fijnste Amontillado kan appreciëren is de toevallig na jaren weer aanwezige voormalige luitenant, nu een gevierd en beroemd generaal. De andere vrienden en geloofsgenoten eten en drinken slechts om Babette een genoegen te doen en nemen alles vanzelfsprekend aan, en in hun christelijke naastenliefde hebben zij samen afgesproken dat zij van alles zouden eten en drinken, hoe vreemd en afschuwelijk ongewoon het ook zou mogen zijn! Alleen om de dienstbode terwille te zijn!

De humor van het geval is de volstrekte onwereldsheid en ascese van deze argelozen bij zulk een maal, bereid door Babette, die vroeger kokkin blijkt geweest te zijn in het Café Anglais te Parijs en daar de meest verwende tongen placht te doen strelen en de gehemelten van zulke gourmets als Prins Narisjkien, Generaal Gallifet, Prinses Pauline en de Hertog van Morny! Toch blijven de bij dit fabuleuze diner aanwezigen niet helemaal onbeinvloed door een en ander, en als de generaal dan een speech houdt, die vanzelfsprekend over de genade Gods gaat — een meesterstukje van onopzettelijke humor — zien alle aanzittenden deze aarde in een hemels licht, veroorzaakt door die heerlijke champagne, maar daarvan zijn zij zich geenszins bewust daar zij nooit alcohol hadden geproefd. Zij menen dat het Pinksterwonder zich heeft herhaald, daar zelfs de meest zwijgzame broeders en zusters de gave van het woord op die avond blijken ontvangen te hebben! Zij zingen dat het een lieve lust is en zweven door de sneeuw gelukzalig naar huis...... Het gesprek, dat de zusters de volgende dag met Babette voeren, daar zij denken, dat de bezitster van tienduizend francs nu wel terug zal gaan naar Frankrijk, is ontroerend van tederheid, tact en ironie. Het gehele bedrag blijkt te zijn omgezet in dat verrukkelijke diner en Babette herhaalt zielsgelukkig de uitspraak van haar vriend de operazanger, die haar een toevlucht wees in het huis van de vrome zusters: „Door de gehele wereld gaat maar één hartekreet, die geslaakt wordt door de ware kunstenaar: geef mij eenmaal de gelegenheid om mijn alleruiterste best te doen!"

Daarop antwoordt een van de zusters, sedert haar geboorte gelaafd en getroost, gestut en bevestigd door haar religie: „Dit zal het einde niet zijn! Ik voel, dat dit niet het einde is, Babette! In de Hemel zal je de grote kunstenares zijn, die God heeft gemeend dat je moest worden! O!" voegde zij er nog aan toe terwijl de tranen haar over de wangen stroomden, „O, wat zal je daar de engelen verrukkingen doen smaken!"

„Het visioen van de Storm" is een ander prachtig verhaal uit dit verrukkelijke boek, dat eveneens in het ruwe Noorden speelt. Als opmaat vinden we in deze bundel de schets van „De Duiker", dat Perzië tot verblijfplaats heeft en waarin de schrijfster de bevoorrechte positie van de vis in Gods schepping ten duidelijkste doet uitkomen. Toen God de aarde geschapen had, was Hij daar zeer teleurgesteld over. De mens kon immers vallen. Hij wankelt als hij nog een kind is, en later omringen hem allerlei gevaren, hij kan struikelen, in afgronden verdwijnen door één ongelukkige stap. De vogel kan uit de lucht vallen. Maar de vis? Die wordt overal opgevangen en gesteund door het water, dat hem aan alle kanten omringt. Dit is het enige dier, dat de zondvloed kon overleven in zijn eigen element. Aan alle kanten ondervindt hij steun, welke richting hij ook uit gaat......

Het is een zeldzaam genot dit proza van Isak Dinesen te lezen. Verraderlijk simpel lijken deze vertellingen. Zij bergen een diepe wijsheid en zulk een humor, dat het wel lijkt alsof de schrijfster de beste elementen van de moderne literatuur in haar werk verenigd heeft, waaronder de spitsheid van Voltaire, het inzicht van D. H. Lawrence en de suggestiviteit van de romantici. Er staat geen woord te veel in Dinesen's boeken en men moet oppassen niet heen te lezen over allerlei subtiliteiten van drama en humor.

Het is te hopen dat, nadat de insider al tientallen jaren heeft genoten van dit verrukkelijke oeuvre, ook de lezer die toevallig deze voor hem nieuwe naam hoort, de moeite zal nemen één of meer bundels van Isak Dinesen, Tania Blixen, of Barones Karin Blixen-Dinesen aan te schaffen, want men moet dit werk bezitten, lezen en herlezen om het volle genot te kunnen puren uit deze in alle opzichten gelukkig makende boeken.

Een vergissing

Den Haag. — Niet erg verheugd was deze dagen een Haags ambtenaar, toen hij merkte, dat zijn zespersoonswagen zonder dat hij het wist, in de fabriek een schuifdakbehandeling onderging. De vergissing had zijn oorzaak in het bezoek, dat de ambtenaar enkele dagen terug aan zijn hoogste chef bracht. Hij parkeerde zijn wagen op een Haags plein naast een zespersoonswagen van hetzelfde merk en dezelfde kleur.

De eigenaar hiervan, een verkeersfunktionaris, had juist opdracht gegeven zijn wagen van een schuifdak te voorzien.

Net was de ambtenaar verdwenen, of een afgevaardigde van de fabriek naderde en reed snel met met de, naar hij dacht, goede wagen heen.

En de hoge ambtenaar èn de hoge verkeersfunktionaris zijn thans ontevreden. De een met het schuifdak van *f* 650,—, wat hij wel en de ander met het schuifdak, dat hij niet heeft.

Vergroting van strijdkrachten in EUROPA

Washington. — De adviescommissie van de Amerikaanse Democratische partij heeft aangedrongen op een aanzienlijke vergroting van de Europese en Amerikaanse strijdkrachten in de NAVO. In een vlugschrift stelt de commissie: "Indien een vergroting [illegible] defensiemacht in Europa gecombineerd werd met een krachtige nieuwe stroom wetenschappelijke en militaire vindingen, zou deze macht althans enige tijd militair gelijkwaardiger kunnen worden aan een grotere agressieve macht". (In de commissie hebben O. A. Stevenson en Acheson zitting).

COMMANDO - OVERDRACHT VAN SMALDEEL V

Den Haag — Vrijdagmiddag is aan boord van Hr. Ms. vliegkampschip Karel Doorman het commando over Smaldeel V overgedragen. De aftredende commandant, Commandeur A. van Karnebeek, die met ingang van vandaag tot Schout bij-Nacht bevorderd werd, droeg daarbij zijn functie over aan de commandant van Hr. Ms. Karel Doorman, Kapitein Ter Zee H.M.L. F.E. van Oostrom Soede, die eveneens tijdelijk met de waarneming van het bevel over Smaldeel V belast is geworden.

De plechtigheid geschiedde op zee voor de Nederlandse kust.

Schout-bij-nacht A. van Karnebeek zal met ingang van 3 juli a.s. belast worden met de functie van vlagofficier personeel van het Ministerie van defensie (marine).

De economische gevolgen van de automatisering in Europa

Behoefte aan deskundig personeel zal toenemen

's-Gravenhage. — De economische commissie voor Europa (E.C.E.) van de Verenigde Naties heeft een rapport over de „economische gevolgen van de automatisering in Europa" gepubliceerd. Het rapport is opgesteld door een Engelse en twee Russische deskundigen en vormde oorspronkelijk een onderdeel van het rapport, dat de subcommissie voor industrie en materialen ter gelegenheid van de veertiende zitting der E.C.E. had opgesteld.

Volgens de rapporteurs wordt de automatisering dikwijls onder drie hoofden besproken: technisch, economisch en sociaal. In dit rapport wordt de aandacht echter vrijwel uitsluitend gericht op de economische verhoudingen, waaronder de automatisering zich ontwikkelt en op de mogelijkheden tot samenwerking tussen de landen op dit gebied.

De rapporteurs zeggen, dat er diverse uiteenlopende motieven zijn om automatisering na te streven: onmogelijkheid om het betreffende produkt op andere wijze te fabriceren, bescherming van het personeel, verbetering van de kwaliteit van het produkt, verminderde kans op storing bij het produktieproces en tenslotte een efficiënter gebruik van de economische hulpbronnen.

Deze algemene voorwaarden hebben er onvermijdelijk toe geleid dat in industrieën, waar het produktieproces een kontinukarakter draagt en waar een min of meer gestandaardiseerd produkt wordt vervaardigd met name de olie-, chemische- en ijzer- en staalindustrieën de automatisering verder is voortgeschreden dan elders. Dit leidt er mede toe, dat automatisering in sterker mate optreedt in economisch verder ontwikkelde landen. Dit betekent echter niet, dat de industrieel achtergebleven landen later noodzakelijkerwijze dezelfde ontwikkelingsfasen zullen moeten doorlopen.

Uiteraard zal de automatisering aldaar, speciale vraagstukken oproepen, doch hiertegenover staat, dat niet rechtstreeks nieuwse fabrieken kunnen worden gebouwd en men minder te maken heeft met het probleem van omschakeling van reeds gevestigde bedrijven.

Automatisering zal waarschijnlijk een aanzienlijke invloed hebben op de stijging van de produktiviteit en de nationale welvaart. Het zou van groot belang zijn, indien een poging zou worden ondernomen om vast te stellen in welke mate de automatisering, naast andere faktoren, bijdraagt tot de groei van de produktiviteit in de diverse sektoren en uiteindelijk in de economie als geheel.

Het overschakelen op automatische produktieprocessen vergt, naar algemeen bekend is, grote investeringen. In de meeste gevallen wordt hierbij de menselijke arbeid op ongeëvenaarde wijze door die van machines vervangen. In de kostprijs van het produkt wordt het relatieve aandeel van de kapitaalkosten daarbij groter. De niet-geautomatiseerde sektoren zullen een groter arbeidsaanbod te verwerken krijgen, terwijl de behoefte aan technisch deskundig personeel zal toenemen.

De belangrijke vraag doet zich voor in welke mate verdergaande automatisering zal worden afgeremd door gebrek aan kapitaal. Het probleem van het aanmoedigen tot investering in automatisering zal naar het zich laat aanzien zorgvuldige studie en een politiek op lange termijn behoeven.

Ter stimulering van de internationale samenwerking stellen de rapporteurs de E.C.E. voor zo spoedig mogelijk een bijeenkomst van deskundige op het gebied van automatisering te organiseren. Tevens wordt aanbevolen, dat de E.C.E. de publikatie zal aanmoedigen van studies over de verkregen ervaringen in de afzonderlijke sektoren.

Tot slot wordt de E.C.E. in overweging gegeven een werkgroep in te stellen, die primair tot taak zal hebben akties te ondernemen volgens een programma, dat op de voorgestelde conferentie van????? kundigen moet worden opgesteld.

Autobus door trein gegrepen 37 doden

Lauffen. — Een verschrikkelijk ongeluk heeft zaterdagnamiddag in de zuid-Duitse staat Wuerttemberg aan 37 mensen het leven gekost. Een volle bus van een streekdienst werd op een bewaakte overweg door een aanrazende trein gegrepen en opengescheurd.

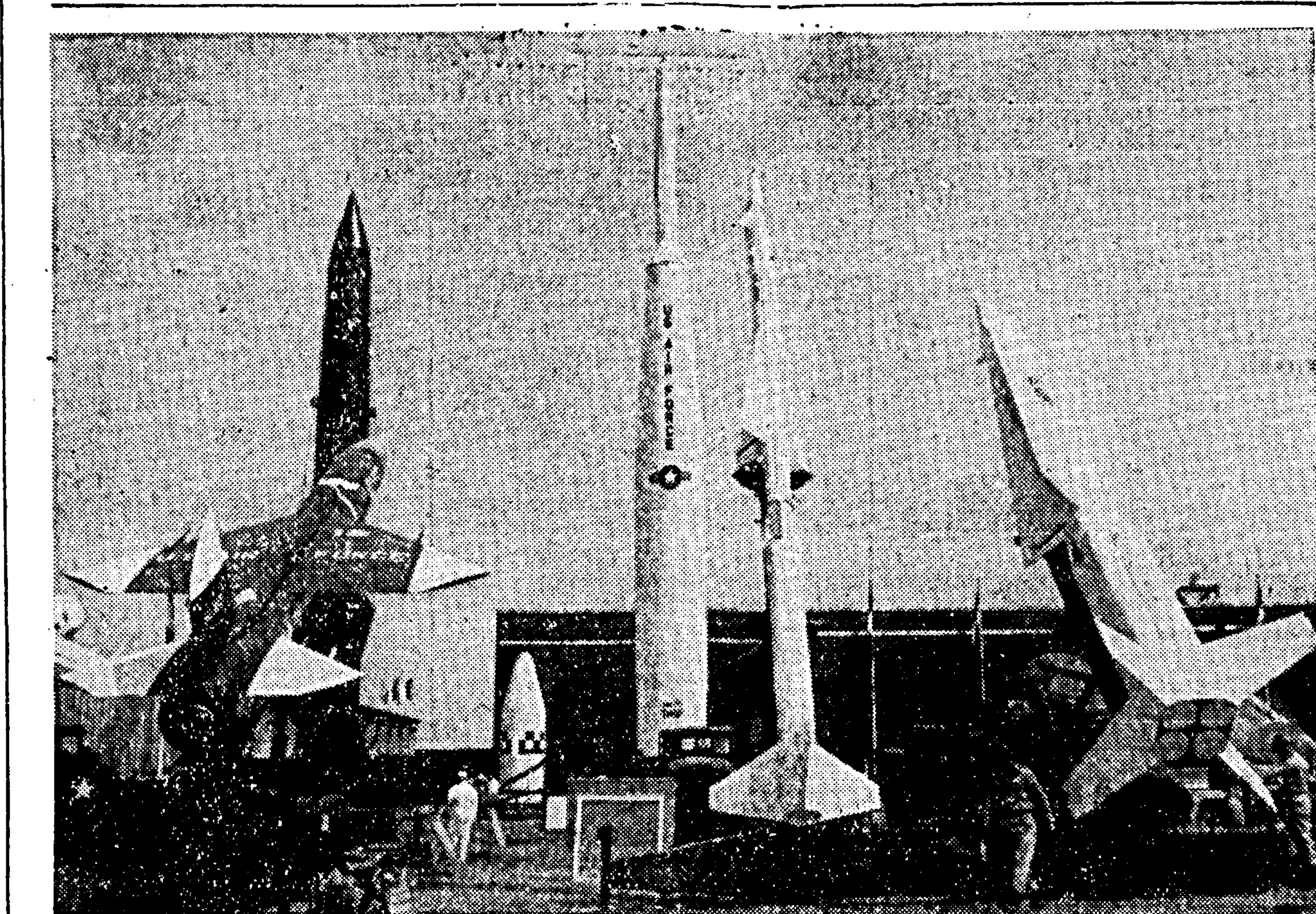
Van de passagiers werden 33 gewond — twee van hen bezweken later aan hun verwondingen — en slechts twee, een man en een kind, licht geblesseerd. De chauffeur behoorde tot de omgekomenen. Er waren geen slachtoffers onder de inzittenden van de trein.

Storm in Sint Laurensbaai kost 9 mensenlevens

Halifax. — Een zware storm in het gebied van de Sint-Laurens baai van de Canadese oostkust heeft vrijdag en zaterdag negen mensenlevens geëist, aldus is zondagavond uit Halifax vernomen. Er worden nog 22 mensen en vier vissersvaartuigen vermist.

De vissers in het gebied van de Sint-Laurensbaai verwijten de weerkundige dienst van Halifax dat zijn weersverwachtingen niet juist waren. Volgens de weerkundige diensten waren de vereiste stormwaarschuwingen tijdig uitgezonden.

Van twaalf vissers is thans zeker dat ze zijn omgekomen, 22 worden nog vermist. Van vier vaartuigen is geen bericht ontvangen.

Nu door politieke verwikkelingen de Amerikanen met hun atoombommenwerpers en raketten Frankrijk hebben moeten verlaten, is er voor de Franse burger nog een mogelijkheid om deze toestellen en raketten te bezichtigen en wel op de gisteren geopende luchtvaartentoonsteelling te Parijs. Foto: Een fikse batterij raketten van het Amerikaanse leger op de tentoonstelling.

De onrust in ECUADOR veroorzaakt door Communisten ?

Quito. — De president van Ecuador Camilo Enriquez heeft verklaard dat de onlusten onlangs in zijn land waren veroorzaakt door de Communisten om de Pan Amerikaanse Conferentie in moeilijkheden te brengen. Deze Conferentie zal in Februari 1960 in Ecuador gehouden worden. Bij de onlusten vielen 25 doden en werden 150 mensen gewond. Onder de gearresteerden bevond zich de zoon van de Alg. Secretaris der Communistische Partij. De president vertelde op een persconferentie dat hij gegevens in zijn handen had waaruit blijkt dat de onlusten verder waren voorbereid in 1958 met het doel om de Pan Amerikaanse Conferentie te verhinderen. Doch volgens de President is dat niet de enige actie der Communisten, maar in meerdere ongeregeldheden hebben zij de hand. In dit verband moet er op gewezen worden dat bij de Pan Amerikaanse Conferentie in 1948 te Ecuador de liberale Leider Eliecer Gaitan, vermoord werd, wat een golf van geweldpleging ten gevolge had. (NC)

Eric de Noorman - De verloren Viking

43—44 De zonnepriester komt met een wrede glinstering in zijn ogen op zijn weerloos slachtoffer toe. Maar dan deinst hij ontzet achteruit voor de pijl, die onafwendbaa[illegible] op hem toesnort...... en de angst verdwijnt uit Ragnars ogen, als hij de oude moordenaar aan zijn voeten ineen ziet zakken. „Haha! Da's Koning Eric, of mijn naam is geen Ragnar", brult de wrede piraat verrukt. „Nou kunnen jullie er van lusten daar beneden!" Niet zodra ziet Eric de zonnepriester vallen, of hij trekt zijn zwaard en geeft zijn mannen een teken aan te vallen. Ze zijn nu immers toch ontdekt. Ragnar is voorlopig buiten gevaar en het hele plan is dus verder waardeloos. „Mohaka, val aan!" schalt zijn stem, terwijl hij aan het hoofd van zijn Vikings naar voren stormt. Snel als een panter wendt Yalah zich om. „Dus jij, bleke jakhals", sist hij. „Jij stak Yalah's huizen in brand, om de rode verrader te redden. Maar dat zal Yalah verhinderen. Sterven zal hij". En alles om zich heen vergetende, stormt Yalah de heuvel op, om eigenhandig het vonnis aan de weerloze zeeschuimer te voltrekken.

Glazen kralen voor Salvador Dali

Labour achter de schermen

(Van een bijzondere medewerker)

Salvador Dali verscheen in alle glorie in Londen. 's Werelds meest suksesvolle eenpersoonscircus vertoonde zich, gesierd met de hemelwaarts wijzende, ijle snor, in een milieu bijzonder geschikt voor het tentoonstellen van sterren en planeten, het Londense planetarium van Madam Tussaud, gelegen naast het wassenbeeldenspel waar men Engelands beruchtste moordenaars en meest populaire ministers kan bewonderen. Aanleiding voor het korte optreden van het Spaanse miniatuurcircus was de publikatie van een boek geheten „The Case of Salvador Dali" door Fleur Cowles (Uitg. Heinemann, Prijs 42 shilling.) Fleur Cowles behoort tot hetzelfde internationale maatschappelijk milieu als Salvador Dali, de snobistische „café society", en het boek is afgestemd op het geestelijk peil van de, grotendeels vrijwillig ontheemde, co nopolitische cocktail-drinkers. Dali, die eens verklaarde dat hij geen bezwaar had tegen spoorwegrampen mits de eersteklasse wagons gespaard bleven en die, volgens het boek van Fleur Cowles, heeft verklaard dat de bloemkool de grondslag is van alle kunst, verdient wellicht geen beter boek dan dit snoer goedkope glazen kralen, een eindeloze aaneenrijging van de anecdoten zoals ze verteld worden in snob-café's. Het boek zal niemand wijzer maken omtrent de ware inborst van een van 's werelds grootste exponenten van de meer vulgaire vormen van zelfreclame. Indien Dali gek is, zoals velen beweren, is er voldoende „method" in zijn „madness" om hem gemaakt te hebben tot een zeer rijk man. George Orwell gaf als zijn mening dat Dali's schilderijen pathologisch en walgingwekkend waren, en Orwell had gelijk. Het boek is rijk geïllustreerd, en degenen die tegen hoge prijs een slentertocht wensen te maken door een Freudiaanse achterbuurt kunnen niet beter doen dan zich in het bezit te stellen van Fleur Cowles' werk.

Er kwam kort geleden een boek uit dat reeds lang voor de publikatie veel stof heeft doen opwaaien en dat voort zal gaan zulks te doen zowel in het publiek als in de binnenkamertjes. Het is Leslie Hunter's „The Road to Brighton Pier" (Uitg. Arthur Barker, Prijs 16 shilling.) Leslie Hunter is sinds lid van de Labourpartij die een tijd lang politiek correspondent was van het socialistisch partijblad „The Daily Herald" en die in deze laatste functie een zo groot vertrouwen genoot van de kant van de leiders van Labour, dat laatstgenoemden enige keren belangrijke geheime besprekingen hielden in de woning van de heer Hunter. Zoals dit een goed politiek correspondent betaamt heeft de heer Hunter dit vertrouwen niet geschonden. Nu hij evenwel een andere functie bekleedt en nu Labour niet aan de macht is, heeft de heer Hunter het oorbaar geacht openbaar te maken wat hem eens in het grootste vertrouwen werd meegedeeld. Dit stelt hem in staat een samenhangend maar weinig onbevooroordeeld beeld te geven van de Labourpartij in de naoorlogse jaren van haar macht en in de jaren van oppositie vanaf 1951. De titel van het boek heeft betrekking op een belangrijke politieke gebeurtenis in 1957, toen tijdens de jaarlijkse partijconferentie van Labour in Brighton de strijdbijl werd begraven en Bevan zijn linkse aanhang in de steek liet en de leiding van Gaitskell, eens door hem betiteld als „een uitgedroogde rekenmachine", aanvaardde. De heer Hunter verhaalt de voorgeschiedenis van de grote verzoening in Brighton, en het is een wrede voorgeschiedenis. Alle intrigues waarin Attlee, Morrison, Bevan, Cripps, Deakin, Gaitskell en andere leidende figuren betrokken waren, hetzij als samenzweerders, hetzij als slachtoffers, worden haarfijn uitgetekend. En, hoezeer men ook de ethische instelling van de schrijver moge betreuren, het boek geeft een boeiend beeld van de grenzeloze wreedheid en gemeenheid van het politiek spel. Eerlijkheidshalve dient hier aanstonds aan te worden toegevoegd dat de Labourpartij geen monopolie bezit van trouweloosheid en wreedheid achter de schermen. Als een even openhartig werk zou verschijnen over de naoorlogse machtintrigues in de Conservatieve partij, zou het beeld weinig verschillen van dat geschetst door de heer Hunter. Het portret van Attlee, zoals het hier wordt geschilderd, is bijna afstotend. Iedereen met enige kennis van de Britse politiek heeft nooit kunnen geloven in Attlees ogenschijnlijke deemoed en loyaliteit. Maar het kost enige moeite om helemaal te geloven in de Attlee van dit boek.

Het boek kan de partij niet anders dan kwaad doen, vooral in een jaar waarin waarschijnlijk algemene verkiezingen zullen plaats vinden. De simpele zielen onder de leden van Labour, die in hun eenvoud altijd hebben geloofd

Salvador Dali gefotografeerd bij zijn aankomst in Londen.

dat politieke gemeenheid een monopolie is van de conservatieven, zullen diep ontgoocheld zijn als zij ontdekken waartoe de leiders van hun eigen progressieve partij in staat zijn geweest in hun strijd om persoonlijke macht.

Amsterdamse Beurs

De affaire had vanmiddag ter beurze niet veel te betekenen. De verkoopoorders zij het zeer gering hadden de overhand waardoor de internationale waarden alle beneden de slotkoersen van vrijdag jl. noteerden in de scheepvaartsector was het eveneens zeer kalm met iets lagere koersen. Van de cultures ontmoetten Amsterdam rubbers en Deli's wat verkopen. Staatsfondsen

eerder gemakkelijk.
Kon Olie 155.95
Unilever 545¾
Philips 616
Philips pref 235
AKU 341 1/8
Scheepvaartunie 135 7/8
KNSM 148
KPM 129

Ned Handelmij 219¾
Nat. Handelsbank 148
HV 147
Amsterdam Rubber 93½
Deli Mij 165.50
3 pct Nederl '47 91
HAL 142¼

Walvisvaart 116
A'damsche Bank 285
HBU Cert 225¾
Billiton 2e 249
Overz Gas 264
Borsumij 58 3/8
Lindetevens 124
Rotterd Bank 257½
Curacaose H Mij 159
WM Muller 299
LM 125
Hotgovens 495
Nivelt Goudriaan 123
Ant Brouwer 214½

Rott. Lloyd 135
Stokvis R S 166
Lening Ned At —
Bank Ned gem 4½ pct 58/59 100 11/160
Bank Ned gem 6 pct 1957 111 15/16
Bang Ned gem 5¼ 50:5 1958 104¾
4¼ pct Nederl 1959 97 16/06

ANP-CBS Beursindices
Intern Concerns 409.19
Industrie 204.17
Scheepvaart 147.87
Banken 163.35
Indon. Fondsen 021.17
Algemeen 281.97

Hollandse Nieuwtjes

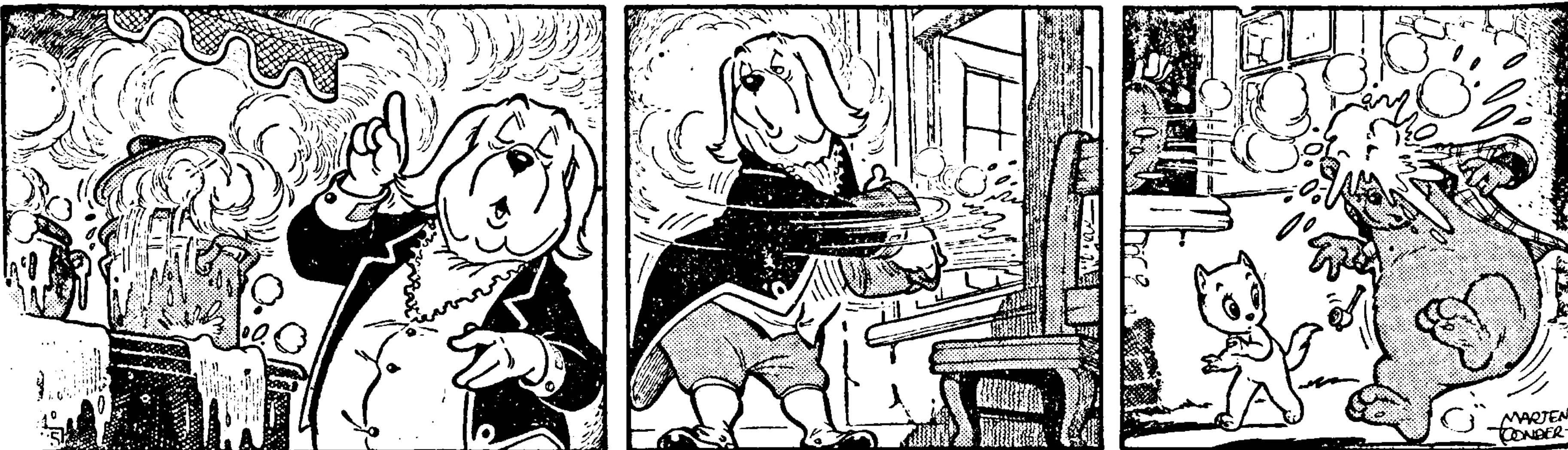
● Nederland moet weer eens op zijn zaak passen want een Belgisch Concern gaat het voorbeeld van Cuba in Zuid Amerika navolgen om maar in het wilde weg overal zijn mannetjes uit te sturen. Die „Priba" heeft het plan eventjes tussen neus en lippen door 120 miniatuur warenhuizen te openen en dat niet in haar eigen vaderland, maar juist in Nederland. Het eerste warenhuis in deze serie werd onlangs te Valkenswaard geopend. Priba's oog viel op de provincie-plaatsen die nog geen warenhuis kennen. Het wordt nu een sneeuwbal, want de Nederlandse warenhuizen gaan tot de actie over om deze vergeten plaatsen in ons koninkrijk binnen de korst mogelijke tijd te voorzien van warenhuis-paleisjes. ● Het was laatst raak in Maastricht toen daar een twaalf meter hoog gevaarte omlaag kwam. Het was een toren-unit van een chemisch en mechanisch stoffenbestrijdingsonderneming en de klan was zo geweldig dat de informatrice van de Inlichtingendienst haast van haar stokje viel. Het gevaarte kwam namelijk midden in de afdeling Informaties terecht. Men is [...] niet zoeken gegaan naar de oorzaak van deze val. Ze praten er nu nog over in Maastricht. ● Ook Culemborg werd opgeschrikt maar niet zozeer door een knal als wel door een flinke uitslaande brand die er woedde in het industrie-centrum van deze anders zo rustige plaats. In de nachtelijke uren werd de hemel dreigend verlicht door het schijnsel van de brand in de apparatenfabriek van de N.V. Siaps.

Toch was ook dit gebeuren niet geheel geluidloos zodat Culembórgenaren in hun slaap gewekt werden door ontploffingen van apparaten. Twintig stralen kwamen er aan te pas uit Geldermalsen en Beusichem. De belendende percelen hadden het zwaar te verduren met al dat water.

● De kogel is door de kerk bij DOSKO in Bergen op Zoom. Het voetballen voor geld is toch niet zo gegaan als men gedacht had en dies werd besloten maar weer terug te keren in de schaapstal der amateurs. Een schap is over de dam, hoeveel zullen er nog volgen?.... ● Met een plechtige zitting in de St. Joriskerk werden de feestelijkheden ingezet voor het 7e eeuwfeest van Amersfoort. De Commissaris van de Koningin was er evenals de Aartsbisschop van Nederland. Allen waren zichtbaar verrast toen de Commissaris bekend maakte dat Burgemeester Molendijk een Koninklijke onderscheiding ontvangen had en voortaan officier is in de Orde van Oranje Nassau. ● Schrikkeljarigen aller volkeren verenigt U in Purmerend! Waarom precies in Purmerend is ons niet geheel duidelijk maar wellicht hoopt men aldaar een slaatje te kunnen slaan uit het leed aller schrikkeljarigen. In juli kunnen al deze slachtoffers hun hart luchten in Purmerend bij B. en W. die hen officieel zullen ontvangen. Om de vier jaar zal men voortaan zo'n conferentie bij elkaar roepen. Ook in het buitenland bestaat er belangstelling voor. Hoe kan het anders!?

● Een 43-jarige bootwerker stond laatst voor de rechter in Arnhem omdat zijn liefde voor zijn kind wel iets te ver ging. Zijn vrouw had ook medewerking verleend maar verscheen niet voor de rechter. Zij hadden hun 16-jarige dochter uit het krankzinnigengesticht bevrijd, terwijl de man gewapend was met een mes en de vrouw met een deurknop. Het echtpaar was het niet eens met de opname van hun dochter in die inrichting. Het kostte hun 40 gld en een week voorwaardelijk.

TOM POES EN DE KIEKVOGEL

3445 De bediende Joost repeteerde mompelend de vermaning, die hij heer Bommel had toegedacht.

„Uw gedrag", zo prevelde de knecht, „is hoogst ongepast voor iemand van onze stand. Uw goede vader zou nooit hebben goedgekeurd, dat u door de politie werd opgeschreven, als ik zo vrij mag zijn. Het is betreurenswaardig......"

Hij zweeg even om een blik op het fornuis te werpen, want het gesis en geknap van het overkokende eten stoorden hem — en de aanbrand-geur benam hem de adem.

Met een verveeld gebaar nam hij een pan van het fornuis en wierp de inhoud het venster uit. Daarop maakte hij zich gereed om zijn toespraak te vervolgen, maar die interesseert ons niet zozeer. Wat ons meer boeit is de loop, die het aangebrande voedsel nam.

Het was een pastei, die eens smakelijk en licht gekruid was geweest, doch die nu als een zwarte en stinkende koek door de herfstlucht vloog om met een klap op het hoofd van heer Bommel te belanden.

Heer Ollie, juist op weg naar huis, hield verrast de pas in en slaakte een gesmoorde kreet.

„Help!" riep hij. „W-wat...... wattistat? Help, Tom Poes! Men gooit mij met vuil!"

„Het is geen vuil", zei Tom Poes. „Het is uw maaltijd, die door Joost uit het venster wordt geworpen".

„W-wat!?" stamelde heer Ollie verbijsterd. „W-waarom?!"

„Omdat Joost beroemd is geworden", zei Tom Poes. „Ziet u, dat komt er nu van. Zo zou het nu ook met u gaan. En denkt u, dat juffrouw Doddel u nog aardig zouvinden, als u dit soort dingen deed?"

In het VEERSEGAT heeft het Deltaplan zijn proefkeuken

Drie eilanden in 1960 verbonden

(Van onze speciale verslaggever)

Dat de zee het water tussen Walcheren en Noord-Beveland dankbaar placht te benutten om eens naar hartelust uit te razen, blijkt wel uit de namen Schaar van Onrust en Onrustplaat, twee zandbanken die aan deze invalspoort zijn gelegen. Aan dit meestal dartele, maar soms wrede spel gaat een definitief einde komen. Het zijn nu in zekere zin de ingenieurs van de Rijkswaterstaat, die een spel bedrijven, menselijkerwijs in de zekerheid, dat zij het zullen winnen. De afsluiting van het Veersegat, die momenteel in volle gang is, kan beschouwd worden als een leerschool. Het team van de Deltadienst, dat voor dit onderdeel van het beveiligingsoffensief de verantwoordelijkheid draagt, past hier vele nieuwe werkmethoden en materialen toe om in de korst mogelijke tijd het degelijkste resultaat te kunnen boeken. De klassieke middelen schieten van dit front tekort. Zij vergen te veel tijd en aangezien de stroming in het Veersegat vrij sterk kan zijn, is het zaak in hoog tempo de brede inham af te grendelen. De spanning beloofd zich toe te spitsen wanneer het laatste sluitgat wordt gedicht met behulp van grote betonnen caissons.

Een van de moeilijkste opgaven in de waterbouwkunde was eeuwenlang het construeren van een dijk op een beweeglijke bandbodem. Niet alleen, dat de eigenlijke fundatie veel problemen oproept, vooral in de monding van een zeearm, maar het bewegen van de bodem heeft direct consequenties in het stroomrégime. Er vormen zich niet vermoede geulen en zandbanken, er ontstaan stroomversnellingen en de dijkbouwer ziet zich geplaatst voor allerlei onverwachte situaties. In het Veersegat is aan de eigenlijke bouw een uitgebreide studie voorafgegaan, die het vertrouwen wettigt, dat de waterstaat niet door verrassingen wordt overvallen. Maar als voorwaarde daartoe geldt, dat er continuïteit is in de werkzaamheden. Alles moet in elkaar grijpen en de zee mag geen kans krijgen voor haar grillig spel. Anders zou de ingreep van de mens tot noodlottige gevolgen kunnen leiden.

Terwijl voor de afsluiting van de Pluimpot voor het eerst en met succes gebruik is gemaakt van nylon (met zand gevulde) zakken, heeft de Deltadienst bij het Veersegat deze synthetische stof voor andere doeleinden toegepast, tot nu toe met minder succes. Er was namelijk een machine geconstrueerd, die, voortgeslept door een drijvende bok, over de bodem van het water nylonnetten uitrolde. Deze netten dienden als bodemversterking, maar al gauw bleek, dat zich op de nylonvloer grote hoeveelheden zand ophoopten. Dit nu was niet de bedoeling, want direct op de netten zou een laag storstenen worden aangebracht ter versterking van het fundament. Aan de hand van dit ene voorbeeld valt al te concluderen, dat een opgevoerd tempo coditio sine qua non is voor het slagen van dit Deltawerk. De Rijkswaterstaat heeft daarop de netten maar weer opgehaald en men wacht nu tot aan beide zijden van de plaats, die voor de matten is uitgewozen, een geul is uitgebaggerd, waarin zich, naar men hoopt, het over de bodem bewegende zand zal neervlijen. In september zal een nieuwe poging worden ondernomen. De matten zijn gemaakt van een AKU-vezel, hebben een oppervlakte van 75 bij 18 meter en kosten per stuk ongeveer ƒ 10.000.

Aan de kant van Noord-Brabant is de dijk al bijna klaar. Hij heeft een lengte van 1700 meter. Over dit karwei is ongeveer een jaar gedaan. De breedte bedraagt niet minder dan 170 meter. Asfalt is het materiaal, waarmee deze wering wordt geconsolideerd. Het water is nu nog open over een lengte van slechts enkele honderden meters, maar in dit gedeelte zal het de komende tijd spannen. Wanneer de dijkvakken aan de kant van Walcheren en van Noord-Beveland met speciale caissons met een gewicht van ongeveer 170.000 kilogram zullen zijn afgerond — zij moeten om verzanding te voorkomen een eindweegs in zee steken — komt het kardinale punt in deze hele afdamming aan bod: de dichting van het sluitgat. Dan zal de gehele indrukwekkende vloot van werkschepen rondom de sleuf om van 320 meter geconcentreerd zijn. De stroomsnelheid in het vernauwde Veersegat zal omstreeks die tijd aanzienlijk toenemen en het zand op de bodem zal tegen een dergelijke zuiging niet bestand zijn; het verplaatst zich in het Veersegat met de getijbewegingen. Dan is het de taak van de circa dertig nylonmatten om deze ontgronding tegen te gaan.

Eerst zal de bodem worden bestrooid met een tapijt stortsteen, wellicht al met een speciale machine, die voor dit doel is ontworpen. Daarop worden dan de matten gespreid en deze krijgen op hun beurt een versterking met een laag grove stortsteen. Als de ingenieurs dit nutig achten, zal dit misschien ook het ogenblik zijn, waarop het nieuwe procédé, om vloeibaar asfalt onder water uit te storten, in toepassing komt. Men zou hiermee in staat zijn, de scenlaag aaneen te kitten tot een hechte massa. Indien hierop dan nog een hoeveelheid basaltblokken wordt neergestort, is wel een tamelijk behoorlijk trouwbaar fundament gelegd voor de definitieve stop op het Veersegat: een reeks zware betonnen caissons van een bijzonder type.

Dit bijzondere type moest ook al weer ontwikkeld worden wegens de hoge stroomsnelheden, die het sluitgat in het laatste stadium te verwerken krijgt. Bij een snelheid van 1 meter per seconde blijft over het algemeen het bodemzand nog liggen, maar men heeft berekend, dat de stroom in de kritieke periode een vaart zal hebben van 3 meter per seconden, ofwel ruim 10 kilometer per uur. Wanneer men onder deze omstandigheden de 7 caissons van elk 45 meter breed in het gat zou plaatsen, zouden de betonnen, 7000 ton wegende gevaarten na korte tijd worden weggespoeld, waarbij vermoedelijk ook de fundering ernstig te lijden zou hebben. Om dit te voorkomen zijn open zijwanden in de sluitblokken aangebracht, die gedurende de plaatsing het water vrije doortocht bieden. De getijbeweging wordt dus nauwelijks aangetast. Zodra alle caisson op hun plaats liggen, worden de zijwanden gelijktijdig met kleppen gesloten en zal het Veersegat niet langer het Veersegat meer zijn. Dit triomfale moment wordt in de loop van 1960 verwacht. Een jaar later is de gehele dam gereed.

Het Deltaproject tussen Walcheren en Noord-Beveland is bij uitstek de plaats, waar gepionierd wordt, waar waterbouwkundige tradities noodgedwongen aan kant worden gezet. Een vergelijking met de Afsluitdijk gaat niet langer op. Werd deze prestatie van de Nederlandse waterstaat nog voornamelijk met zinkstukken en keileem tot stand gebracht, de Deltadammen vragen heel ander materiaal, zoals zand, beton en asfalt. Een ander verschil is gelegen in de getijbewegingen. In het IJsselmeer bedroeg het verval 90 centimeter, in het Veersegat is het ongeveer 2.80 meter.

De rijshoutwerkers kunnen het tempo der werkzaamheden niet volgen; er is gebrek aan dit soort mensen en bovendien krimpt het griendareaal steeds meer in. Er moest dus wel naar iets anders uitgezien worden, dat de klassieke zinkstukken kon vervangen, want in het Veersegat moet niet minder dan 170.000 m2 bodembedekking worden aangebracht. En in de Oosterschelde wacht een oppervlakte van 3 miljoen vierkante meter om te worden versterkt. Overigens is de afdamming van de Oosterschelde — in 1978 als laatste Delta-onderdeel — een werk van dezelfde omvang als de bouw van de Afsluitdijk, maar, zoals al is aangetoond, van geheel andere orde.

De dam in het Veersegat zal gelijk klaarkomen met de secundaire dam in de Zandkreek dus in 1961. Deze laatste dam is in aanbouw tussen Noord- en Zuid-Beveland, zodat tussen beide dammen een binnenwater ontstaat, dat ideaal voor de watersport belooft te worden. Het krijgt een oppervlakte van 1900 hectare, terwijl ook nog 2000 ha land aangewonnen kan worden. De ervaring, opgedaan bij de uitvoering van dit drie-eilandenplan, zal te stade komen bij de afsluitingen van het Brouwershavengat en de Oosterschelde, wanneer het werkelijk volle ernst is.

Bienne. — Bij opgravingen in Bienne, aan de voet van de Zwitserse Jura, is een graf blootgelegd waarin men een mannelijk skelet vond uit het Neolitische tijdperk, vier a vijfduizend jaar geleden.

Politieberichten

Om 15.25 ontstond er een aanrijding aan de Rooseveltweg tussen 2 personenwagens.

Oorzaak: De bestuurder van een van die wagens die niet in het bezit was van z'n rijbewijs haalde een voor hem rijdende, personen wagen in op het moment dat er een tegenligger nadarde. Er ontstond een botsing waarbij de gepasseerde personenwagen over de kop sloeg. De bestuurder werd met een gebleseerde elleboog en knie naar de dokter gebracht.

19.30. Op de weg naar Westpunt ter hoogte van Barber reed een personenwagen bestuurder van een personenwagen een voetganger aan. De voetganger werd met een linkerdijbeen fractuur per ambulance naar Dam Negropont overgebracht.

20.15. Op de weg naar Willebrordus reed de bestuurder van een personenwagen tegen een boom. Toen de patrouille ter plaatse arriveerde bleek de bestuurder spoorloos te zijn verdwenen. De personenwagen werd aan de voorzijde zwaar beschadigd, naast de bestuurder moest een vrouw geraakt hebben, die gewond is geraakt. Er werden o.l. specifick vrouwelijke attributen en bloedsporen aangetroffen.

Om 11.10 werd een patrouille gevraagd op Monte Carmelo, daar bleek er een man een jongen te hebben gegrepen, die een trommel metkoekjes bij zich had. Bij onderzoek bleek dat de jongen met z'n broertje zich op een terrein van een bakkerij had begeven en daar de trommelkoekjes had meegenomen. Door de patrouille werden ze overgegeven aan de K.Z.P.

Vrijdag

Om 23.05 werd een patrouille gevraagd op Seroe-Fortuna, aldaar bleek een man een jongen te hebben gegrepen, die gerogeld met z'n broertje goederen en geld uit de woning van die man ontvreemde. De jongens bekende de diefstallen gepleegd te hebben en zijn overgegeven aan de K.Z.P.

Zaterdag

Om 23.05 werd assistentie gevraagd op Panama, daar bleek een 56 jarige man onenigheid te hebben gehad met een 28 jarige vrouw. De vrouw had hem daarbij met bloeden de elleboog van de man verwond. De man werd toen voor behandeling naar de dokter gebracht. Toen bleek dat de elleboog vermoedelijk gebroken was. Desondanks verzocht de man, de vrouw alleen maar ernstig te onderhouden.

Zondag

Om 20.00 trof een patrouille in de Penstraat 2 oude heren aan resp. 71-56 jaar die elkaar hadden mishandeld, waarbij de 71 jarige een diepe wond boven het rechteroog had opgelopen.

Bij onderzoek bleek, dat de oudste de andere man voortdurend lastig valt als hij onder invloed van sterke drank is. De werden door de patrouille overgegeven aan de recherche.

Vlieg a. 31 v. 28
pass. a 366 v 400 d 300
vrach. a 18 v 14.
tank a 16 v 17
zeilsch a 17 v 3
ass. 43 proc. verb. 22 aanr. 11 schade 8880.

Het spookpaard

Oorspronkelijk detective-verhaal door MARTIN MONS

69)

„Wel, als je je zoon dan niet helpen wilt..." Perquin haalt zijn schouders op. „Maar nu wijs maken, dat jij hier in een herberg niet alle dorpspraatjes te horen krijgt, voor zo onnozel zie je me toch niet aan?"

Ze haalt onwillig de spitse schouders op en blijft zwijgen. Perquin ziet haar vol spanning aan Zal ze spreken of niet? En dan opeens begint ze, een giftige woordenvloed. Verhalen van steelse ontmoetingen in donkere laantjes van twee mensen, die angstvallig zorg meenden te dragen om nooit samen te worden gezien. En intussen waren de ogen van het hele dorp op hen gevestigd geweest, was iedere beweging bespied.

„Joa, zo goat 't altoos, die der 't meest weet van zou hebben, is de loatste om 't te horen, witte," zegt ze met een boosaardig genoegen. Het schijnt wel of Leontine Hangst's beschuldiging van haar zoon al die sterke banden, die de oude vrouw jarenlang aan de Hangsten van Ter Weem hebben gebonden verbroken heeft.

„En nu zou ik graag je zoon even zien."

„M'n zoon? Wa motte van m'nen Sjef? Heet da jong al niet genoeg ellende gehad? Nee hoor, van mijnen jong blijfde gij af, vertoan."

Ze L opeens weer het getergde moederdier. Het kost Pieter Auguste Perquin heel veel tijd en heel veel moeite, om haar te spreken van al zijn overredingskracht, de oude vrouw te overtuigen, dat hij haar zoon geen kwaad wil doen, maar hem integendeel wil helpen.

„Hoe voelde ge oe nou, Sjefke? Goat het nou wa beter? Diejen meneer uit 'Olland wou oe wa vroagen. Moar as ge niet wilt, dan zegde ge maar niks, hoor."

Sjef Grefkens kijkt met doffe ogen, dik van het huilen, de bezoeker aan en mompelt een nauw hoorbare begroeting.

„Sjef, je moet je de dingen niet te veel aantrekken. Binnen een paar dagen zit je weer prinsheerlijk op Ter Weem, hoor. 'Zo zijn paardegezicht. „En nu hoop ik, dat je me helpen wilt. Ik zou namelijk graag het een en ander van je willen weten."

„Joa, meneer?"

„In de eerste plaats, zijn alle rijzwepen teruggekomen?"

„De rijzwepen?"

„Ja, ik bedoel, miste je er niet een?"

„Ajeu," schudt ontkennend het hoofd: „Nee, meneer, die woaren d'r allemoal."

„En zagen ze er allemaal gewoon uit."

„Gewoon?"

„Ja, ik bedoel was er geen een bij waar bloed op zat?"

„Bloed? Moar meneer, wie zou nou een paard op sloan dat......"

„Neen, neen, geen paard. Je begrijpt mij verkeerd. Ik bedoel bloed op de knop, op het handvat."

„O, ge denkt da ze den boaron mee 'nen rijzweep......? Zijn paardegezicht betrekt. „Neje," zegt hij teleurgesteld. „Neje d'r zat nergens geen bloed aan."

„Is er bij die rijzwepen een, die een knop heeft? Ik bedoel een heel zware ronde knop?"

Opnieuw schudt Sjef het hoofd. „Neje, het zijn allemaal moar lichte dingskes."

„Tja," zegt Perquin een beetje teleurgesteld. „Dat zou ook te mooi geweest zijn. Ik veronderstel...... Enfin, maak je maar niet bezorgd, hoor. Ik denk, dat we de moordenaar wel vinden."

Kop op, hoor Sjef. En mondje dicht over wat ik je gevraagd heb, hè? Het zou niet zo best zijn als de moordenaar er te veel van wist..."

Hij gaat in een hoekje van de gelagkamer zitten en bestelt iets te drinken in afwachting van de komst van Bergmans.

De kleine ronde inspecteur brengt van zijn interviews niets nieuws mee. Alleen maar de bevestiging van het feit, dat sinds haar paard er haast niemand haar vandoor scheen te gaan, niemand tot het moment van het schieten van de bok Claire Hangst meer gezien heeft.

„Maar wat hebben we daar nu aan?" zegt inspecteur Bergmans. „Als het een moord is en dat mens van de sectie wel aannemen, dan zal mevrouw Hangst hear man toch zeker wel niet doodgeslagen hebben."

„Neen, de politie-arts zei me, dat een vrouw moeilijk zo'n slag zou hebben kunnen toebrengen."

„Zo zij je. Die verdwijning van mevrouw Hangst zegt niets. Misschien had ze een afspraakje. Ik heb zo wel eens hier en daar horen mompelen......" Hij lacht vetjes. „Ik zie nog niet veel licht in dit zaakje. Hoe denkt u erover."

„Och," zegt Perquin vaag.

Tot groot verdriet van inspecteur Bergmans eten ze in De Gekroonde Hengst. Het menu is uitstekend, daar niet van, maar de omgeving mist de glorie van de eetzaal op Ter Weem. En in hoeverre wordt het daarom Heussens politie-inspecteur de kans kreeg aan te zitten in zo'n grandioze omgeving. Ten slotte was De Gekroonde Hengst toch maar een publieke gelegenheid, waar iedereen, die dat wilde, tegen betaling geholpen werd.

Weer terug op Huis Ter Weem vindt Perquin de meeste gasten nog. Monsieur de Moneville zegt hem, dat men in overleg met freule Leontine met het vertrek heeft gewacht, tot de terugkeer van monsieur Perquin. Men wist immers niet, hoe de zaak zich ontwikkeld had en of wellicht monsieur er om een of andere reden de voorkeur aan zou geven, dat zij hun vertrek uitstelden. De mogelijkheid zou zich toch kunnen voordoen, nietwaar.......?

Pieter Auguste bedankt de oude heer zo voor zijn attentie. Hij er inderdaad de voorkeur aan zou geven, dat de nog aanwezige gasten tot morgen tenminste bleven. Als een en ander freule Hangst te zwaar viel, dan waren er altijd nog de uitstekende kamers in De Gekroonde Hengst.

Maar de Moneville verzekert hem, dat freule Leontine daar niet van horen wil. Hij had het zelf ook al voorgesteld. Hij wil niet indiscreet zijn, maar komt er enige tekening in de zaak?

(Wordt vervolgd).

Adverteer in de AMIGOE

AGENDA

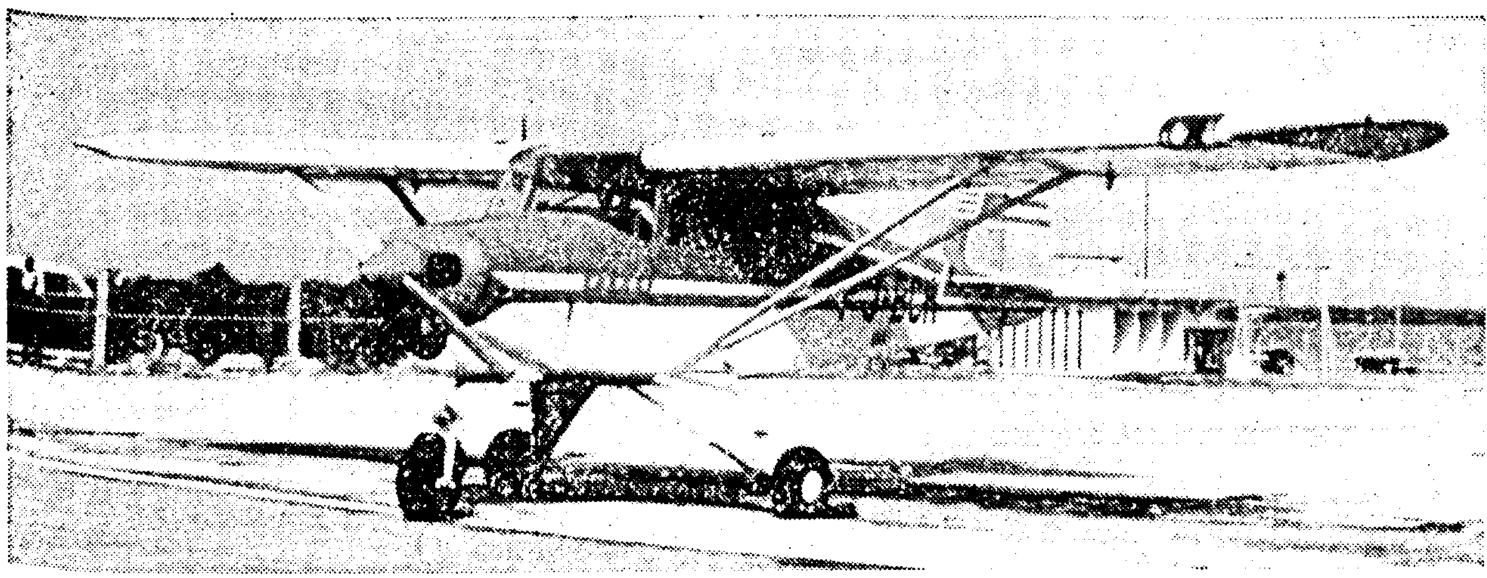
CINELANDIA, 19.00 en 21.00 uur: „Fedra" (Begeerte en Zonde"). In het Spaans met Hollandse tekst.

ROXY, 19.00 en 21.00 uur: „Les Mauvaises Rencontres" (Gevaarlijke Ontmoetingen). In 't Frans met Hollandse tekst.

WEST END 19.00 en 20.00 uur: „Legend of the Lost" (Leyenda de los perdidos).

CARIBE, 20 uur: „Un arma para cara sucia" (Smiley gets a gun").

ROYAL, 20 uur: „La calle sin ley".

Nieuwste aanwinst voor Arubaanse vliegclub

Oranjestad. — Op Dakota troffen wij de nieuwste aanwinst van de Arubaanse Vliegklub, de J.J.-B.C.II. Het is het toestel, waarmede de „vliegende meester" Van de Voort zijn tocht naar de Bovenwinden maakte, waarover wij van zijn hand enkele interessante verslagen publiceerden.

Hier zijn enkele bizonderheden, zoals wij die van mr Van de Voort ontvingen:

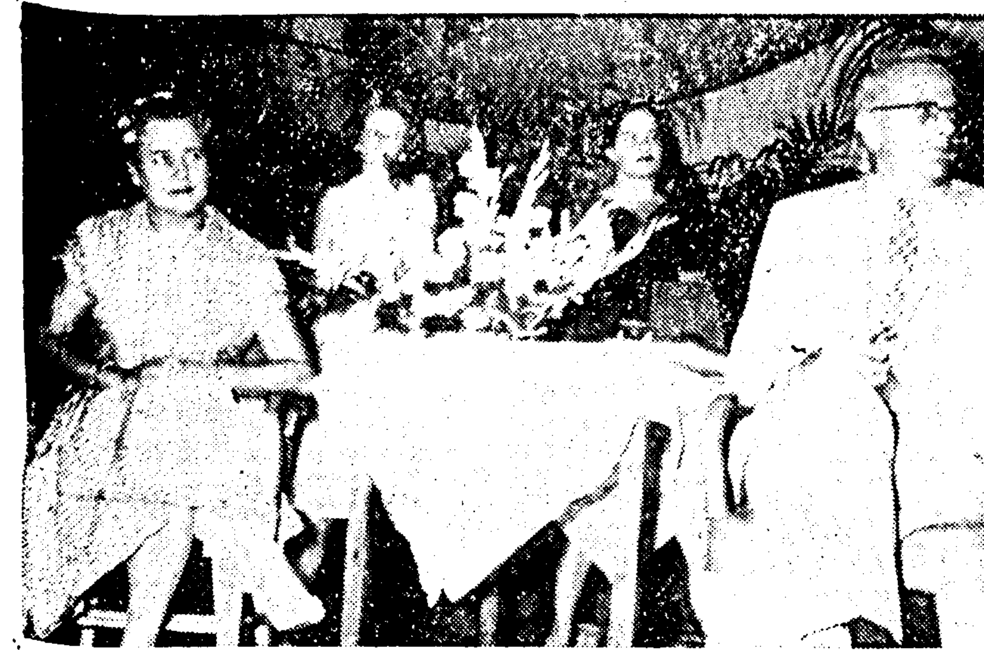
Vierzitter (piloot en drie passagiers), kruissnelheid 120 mijl per uur; enduranve 5 uur, d.w.z. het kan 5 uren in de lucht blijven. De Piper Tri Pacer werd door de voorzitter van de Arubaanse klub, de heer F. H. Himes, uit de Verenigde Staten gehaald(Fort Lauderdale). Hij maakte de reis, samen met mevr. Himes, die eveneens gebrevetteerd vlieger is, via Puerto Rico, St Maarten. Met een extra tank kan het toestel precies 6 uur en 23 minuten in de lucht blijven en dan zijn er nog drie gallons brandstof over.

De heer en mevr. Himes weten dat heel precies en nauwkeurig. Zij maakten nl. na verloop van die tijdsperiode een (geslaagde) noodlanding op een geëgaliseerd vuilnisterrein in Puerto Rico. Hun benzine was toen op. Er was nog drie gallons in een reservetankje, maar deze kon door een te vroeg afgesloten klep niet tijdig naar de vleugeltank worden overgepompt.

Landen met een Tri Pacer is eenvoudig als met de „Ercoupe". Dit toestel, dat lange tijd goede diensten deed bij de klub, is nu verkocht aan een van de leden. Men vliegt, zo zeide mr Van de Voort, het ding „tegen de grond" en even boven de grond haal je de neus wat op om er zodoende de snelheid uit te nemen. Zachtjes vleit het ding zich dan neer. Wilt u het proberen? Belt u dan maar even naar...... Van de Voort.

Overheid en personeel eenstemmig in lof voor VAN DRIMMELEN

Oranjestad — Van waardering en vriendschap getuigde de sfeer tijdens het officiele afscheid van het hoofd van de watervoorzieningsdienst, Frans van Drimmelen. Dit afscheid dat zeer druk bezocht werd vond plaats op het oude kantoor van de waterfabriek op Balashi.

De heer en mevrouw van Drimmelen tijdens het afscheid. Achter hen Auilina Vrolijk en Grace Jansen, die eerder geschenken hadden aangeboden.

Ceremoniemeester H. E. Pereira introduceerde als eerste spreker gedeputeerde O.S. Henriquez, die in gezelschap van eilandssecretaris Kerstens het eilandsbestuur vertegenwoordigde. De heer Henriquez zeide woorden te kort te komen om deze scheidende functionaris te huldigen. Niet alleen leidde hij op voorbeeldige wijze het bedrijf, maar ook de verhouding welke hij wist te scheppen met het personeel was voortreffelijk. Het is zeker dat het personeel bij dit afscheid en uitstekende chef verliest. Namens het Bestuurscollege brengt spreker aan de heer van Drimmelen dank voor al hetgeen hij voor het eilandgebied deed. Als aandenken schenkt hij hem het boekwerk „Aruba", opdat de heer van Drimmelen ook tijdens zijn pensioen Aruba niet zal vergeten....

Vervolgens sprak de heer Pereira, administrateur van de W.V.D. Het personeel blijft U dankbaar, vezekerde spreker. U mag trots zijn op Uw carriere en wij zullen U altijd in dankbaarheid gedenken. Uw voorbeeld. Uw werklust en optimisme waren ons steeds tot voorbeeld en inspiratie.

De heer Platteel, chef van de werkplaatsen wees op de vele verbeteringen en de geweldige groei, die het bedrijf doormaakte onder de energieke leiding van de heer van Drimmelen.

Ook de heer Koster, bedrijfschef had woorden van waardering voor het werk van de scheidende chef. De heer Spee, chef van het distributiebedrijf te Sint Nicolaas noemde het een voorrecht te hebben mogen samenwerken met de heer van Drimmelen. Het kontakt tussen het personeel van Sint Nicolaas, Oranjestad en Balashi was altijd uitstekend. De heer van Deventer herinnerde er aan, hoe het hoofd van deze dienst altijd klaar stond om een wakend oog op zijn bedrijf te houden.

Bij nacht en ontij moest de heer van Drimmelen er veel op uit en het is goed bij hulde ook mevrouw van Drimmelen te danken, voor de bereidwilligheid en het begrip dat zij altijd toonde. Namens de Elmar sprak de heer Luymes, directeur van het elektriciteitsbedrijf. De samenwerking was altijd even prettig.

De heer N. Schiut, hoofd van de dienst voor Openbare Werken sprak als collega en roemde de samenwerking van de voorbije jaren. Moge het U gegeven zijn nog vele jaren van Uw zeer welverdiend pensioen te genieten, zo besloot de heer Schuit.

De heer van Drimmelen dankte alle sprekers en aanwezigen. Het is een overgetelijke dag geworden, aldus de heer van Drimmelen. Dank gaat uit naar het Bestuurscollege en in het byzonder naar het personeel waarmee het zo prettig samenwerken was. Moge het U allen goed gaan.

De dames A. Vrolijk en G. Jansen boden namens het personeel geschenken aan. Daaronder was een schilderij van de nieuwe waterfabriek en een door het personeel zelf gebouwd fraaie radiotoestel. Ir. van Deventer overhandigde een oorkonde, vervaardigd door de heer P.J. Burger. aDarop: Het personeel van de W.V.D. dankt de heer A. van Drimmelen, eerste hoofd van de Watervoorzieningsdienst Aruba, voor de prettige samenwerking en de goede leiding van 1947 tot 1959, gedurende welke jaren het bedrijf groeide van een capaciteit van 1500 tot 10.000 ton water per dag en van 2500 tot 10 000 aansluitingen, van tien tot 15000 Kw. elektriciteit en wenst de heer en mevrouw van Drimmelen vele prettige jaren in het genot van een welverdiend pensioen. Oranjestad-Balashi-San Nicolas, 19 juni 1959. Het afscheid nemen werd besloten met een koele dronk en een gezellig ongedwongen samenzijn.

„School di Amor" met denderende sukses opgevoerd

Oranjestad. — De ruime schouwburgzaal bleek zaterdagavond te klein voor de belangstellenden voor het Papiamentse toneelspel „School di Amor". Er werden vele stoelen bijgezet, maar toch nog moest men zeer velen teleurstellen.

De Kunstkring heeft alle eer van haar werk gehad en zag haar inspanning bekroond met een in alle opzichten zeer suksesvolle opvoering.

Het toneelspel werd zeer vlot gebracht. Opvallend was het hoe kort de pauzes waren. Bovendien waren de spelers rolvast. Met veel verve werd het spel, waarvan wij al eerder na de Curaçaose opvoering een verslag gaven, over het voetlicht gebracht en het publiek was zeer enthousiast.

Luis Rubio was uitstekend en ook naast hem troffen wij vele talentvolle spelers aan. Na afloop waren er bloemen, die werden aangeboden door mevr. Timmer en mevr. Jansen.

De avond werd geopend door mej. Stella Priest, terwijl de heer E. Pieters na afloop het woord voerde.

Door de Kunstkring werd er een ontvangst gehouden in Strand Hotel.

Gisteravond keerden de spelers naar Curaçao terug. De geweldige belangstelling voor dit Papiamentse toneel doet het beste verwachten voor de opvoering op 15 juli van het Papiamentse toneelspel, dat ingestudeerd wordt onder leiding van de heer en mevr. Kamerman.

Oranjestad — In de St. Franciscuskerk werd het huwelijk voltrokken tussen mej. Theresita Cecilia, een populaire onderwijzeres in Sint Nicolaas en de heer Jules Jandroep, zoon van wijlen de heer Poli Jandroep, in leven ordonnans van de gezaghebber. In de kerk en later op de receptie ten huize van de moeder van de bruidegom bestond grote belangstelling. De Amigoe biedt zijn beste wensen aan.

Uitslag Loterij St. Hyacinthusgroep

Oranjestad. — De uitslag van de trekking van de loterij ten bate van de St Hyacinthus Padvindersgroep is als volgt:

nr 842 wasmachine
nr 6 radiotoestel
nr 351 coffee-master
nr 855 elektrische klok.

• Eilandgenoot drong door tot in het Presidentieel Paleis

Oranjestad — In de „Daily Journal" lezen wij over een avontuur van een onzer eilandgenoten in Caracas. De Journal schrijft:

Een lange magere man met een groene hoed op, handschoenen aan en een aktetas onder de arm, liep zenuwachtig door de gangen van het Miraflores paleis.

Hij weigerde iets te zeggen tegen de verslaggevers over de reden van zijn bezoek.

Hij zeide slechts president Betancourt te willen spreken en werd bijna gevaarlijk toen iemand een foto van hem wilde maken.

Niemand begreep hoe hij het zwaarbewaakte paleis was binnengedrongen, noch wist men aanvankelijk wie hij was. Pas enkele uren later kwam een der verslaggevers, die wat detectivewerk gedaan had, aan de weet wat er aan de hand was.

Het bleek een Arubaans ingezetene te zijn. En de reden van zijn bezoek?

Die zou U nimmer kunnen raden De man bleek weggelopen te zijn van zijn vrouw en meende dat niemand. dan de president van de republiek, haar dit duidelijk kon maken. Omdat zij een Venezolaanse is, kan ze gaan en komen waar ze wil en volgens de betrokken man, volgt zij hem dagelijks 20 uur lang.

Toen het paleispersoneel eenmaal wist wat hij wilde, werd hem op beleefde wijze de deur gewezen....

Er was geen officieel commentaar op deze zaak.

Premier JONCKHEER in Nederland aangekomen

Schiphol — De heer E. Jonckheer, Minister-President van de Nederlandse Antillen, is zondagmiddag op Schiphol aangekomen. Ter zijner verwelkoming waren aanwezig de Minister van Zaken Overzee A.I. Drs. Korthals, alsmede Drs. A. Jonkers, hoofd directoraat Suriname en Nederlandse Antillen van het departement Zaken Overzee, de Gevolmachtigde Minister van de Nederlandse Antillen de heer W.F.M. Lampe en de directeur van diens kabinet Mr. N. Debrot. Een in Nederland studerende zoon van de Minister-President was eveneens op de Luchthaven aanwezig.

De heer Jonckheer ging naar Nederland om kennis te maken met leden van het nieuwe kabinet en met de autoriteiten in Nederland diverse lopende zaken te bespreken. Onder deze laatste behoort het overhevelen van diensten die door het departement van zaken overzee tot nu toe werden behartigd voor de Nederlandse Antillen naar het bureau van de Gevolmachtigde Minister.

NEHROE zal bemiddelen tussen Oppositie en Communistisch bewind

Tricandrum. — Twee leden van de congrespartij in Kerala zijn doodgestoken. Daarmede is het aantal doden tijdens de campagne tot het verdrijven van het communistisch bewind in deze staat gestegen tot veertien.

De politie heeft zondag 700 mensen verwijderd die de wacht hadden betrokken bij openbare gebouwen in scholen in Kerala.

Een van de oppositiepartijen, de socialistische partij, heeft meegedeeld dat zij haar eigen campagne tegen de regering zal beginnen, de niet-communistische vakbonden zijn van plan op 29 juni te gaan staken.

Vandaag zal premier Nehroe naar Trivandrum vliegen om te pogen een oplossing te vinden voor het konflict tussen de communisten en hun opponenten.

Schoolvolleyball - Toernooi

Willemstad. — A.s. dinsdag 30 juni en woensdag 1 juli zal er wederom een schoolvolleybal-toernooi gehouden worden voor Middelbare Scholen, Mulo-kopscholen, Bedrijfsschool en Technisch College.

De wedstrijden worden gehouden op de banen van S. V. Asiento te Negropont. Aanvang 4 uur.

Daar op verschillende scholen reeds examens aan de gang zijn heeft het Comité besloten géén tiende klassers van Mulo-kopscholen en géén vijfde klassers van Middelbare Scholen te laten meedoen.

Iedere school mag met twee teams deelnemen.

Opgave voor a.s. Vrijdag 26 juni bij A. Schraven, Kanga 132.

—x—

Gangtok. — Volgens berichten uit Tibet hebben Chinese troepen in Lhasa een hoofdkwartier van de opstandelingen ontdekt. Hoge Tibetaanse regeringsfunctionarissen en handelaars zijn gearresteerd. Zij worden berecht door een Chinees militair tribunaal in Lhasa. De veroordeelden worden behandeld met een roodgloeiende ijzeren staaf op de nekwervels tot de dood erop volgt.

A. S. U. SPORTWEEK

ARUBA verslaat tweemaal het elftal van CURACAO

Aanvallen liepen te pletter op gesloten achterhoede van Aruba

Oranjestad. — Voor de twee voetbalontmoetingen tussen Curaçao en Aruba bestond dit weekend van de zijde van het publiek grote belangstelling. De eerste wedstrijd werd zaterdagavond gespeeld in het Stadion, de tweede gistermiddag in het Sportcentrum van Noord.

Aruba witst beide ontmoetingen te winnen en dat was vooral te danken aan de achterhoede van het Arubaanse team, bestaande uit Puppy Diaz, keeper, en La Rosa en Andrews, backs.

Toen scheidsrechter Dunchi Tromp zaterdagavond het beginsignaal floot, stonden de elftallen als volgt opgesteld:

Curaçao:

Pinedo
Pinedo Royer
Hoek Canword De Lannoy
Cameron Thielman Martel
Regales Gumbs

Britten Cox Williams
Gonzalez Jansen
Croes Dirksz Boyé
Andrews La Rosa
Puppy Diaz

Aruba

Direkt na het begin trok Aruba er van door en ondernam tal van aanvallen op het Curaçaose doel. De achterhoede van de gasten was echter hecht en vooral aan Wilhelm Canwordt was het te danken, dat de Arubaanse aanvallen een voor een onschadelijk werden gemaakt. De minder talrijke Curaçaose aanvallen bleven echter ook zonder resultaat, omdat ook Andrews en La Rosa als leeuwen hun hol bewaakten. Keeper Puppy Diaz hoefde slechts zelden in te grijpen.

In de 20e minuut van de wedstrijd krijgt de Arubaanse rechtsbuiten de bal te pakken en schiet hard op het doel. De backs weten de bal nog weg te werken, maar niet ver genoeg. Cox loopt naar voren en neemt de bal op de voet. Het leer schiet de keeper voorbij, maar als door een wonder weet Canwoord, die midden voor het stond, de bal nog weer weg te schieten.

Tien minuten later herhaalt zich deze situatie. Weer komt de bal rechts goed voor het doel. De bal ketst tegen de doellat. De keeper en De Lannoy liggen op de grond en Doc Williams, die is komen toelopen, voltrekt dan het vonnis en Aruba heeft een voorsprong (1—0).

Direkt daarna komt er weer een gevaarlijke Arubaanse aanval, maar hierbij gaat de bal juist naast. Tot de rust blijft de bal dan op en neer gaan, maar tot doelpunten komt het niet meer.

Na hervatting van de wedstrijd ontstaat er direkt al een gevaarlijk moment voor het Curaçaose doel. Jansen schiet van dichtbij in, maar precies in de handen van keeper Pinedo. In de 8e minuut stelt Aruba de overwinning echter zeker door een tweede, en met een laatste doelpunt, weer gemaakt door Doc Williams. Er is een fraai samenspel geweest tussen Williams en middenvoor Cox. Zij omspelen de achterhoede en kunnen dan van dichtbij gemakkelijk heihard en onhoudbaar inschieten. Dit was zeker het mooiste doelpunt.

Er komen dan over en weer nog goede kansen, maar tot scoren komt het niet meer. Aruba heeft de wedstrijd welverdiend gewonnen.

Ook tweede wedstrijd wonnen

Zondagmiddag volgde een tweede ontmoeting, dit keer in het Sportcentrum van Noord, dat volgestroomd was met bezoekers. De wedstrijd heeft vrijwel eenzelfde beeld. Het Curaçaose team ziet geen kans de Arubaanse achter te verschalken en in deze wedstrijd is het vooral Puppy Diaz, die steeds weer op zijn post is. Aruba wint de aantrekkelijke, spannende strijd met 1—0.

Tijdens de wedstrijd welke zondagmiddag tussen Curacao en Aruba gespeeld werd wist keeper Puppy Diaz menigmaal gevaarlijke situaties voor zijn doel goed op te lossen. Hier grist hij juist een bal weg, die gevaarlijk dicht voor het doel is gekomen.

VAN HET VOLLEYBALL-FRONT

Wie wordt A-klasser?

Willemstad. — Na een tijd van betrekkelijke rust in de volleballwereld, waarin de eerste wedstrijden verspeeld werden om twee plaatsen in de A-klasse (dames en heren), begint er nu een klein beetje tekening te komen in de strijd.

Hier de uitslagen tot nu toe:

Dames: Oasis — TOP 1—3; De Soto — Venus 1—3; Black & White — Super Stars 3—1; Juvenia — Universal 1—3; De Soto — Oasis 3—2; Juvenia — Super Stars 1—3;. TOP — Universal 3—0; Black & White — Venus 2—3; De Soto — TOP 0—3; Black & White — Juvenia 3—0; Venus — Universal 0—3; Oasis — Super Stars 3—1

TOP is hier alleen zonder puntenverlies en staat gedecideerd aan het hoofd van de ranglijst Zonder twijfel zullen wij naast de vier, die reeds in de A-klasse zitten, nl VIOS, Asiento, Olympia en Kwiek, de sympathieke Montagneploeg het volgend seizoen ook in deze klasse zien.

Om de zesde plaats is er nog een verwoede strijd gaande. De kanshebbers zijn vooral: Venus, Black & White en misschien de nieuwe Universal-ploeg, die Venus met 3—0 versloeg en alleen nog maar verlies leed tegen TOP.

Uitslagen **heren:** Fleur de Marie — Asiento 0—3; Aquino — Fleur de Marie 3—1; Black & White — Fleur de Marie 3—1; Fleur de Marie — Maccabi 0—3; Asiento — Maccabi 1—3; Aquino — Chinese Club 0—3; Black & White — Asiento 3—2.

Arsenal heeft zich voor deze klassifikatie-ronde teruggetrokken.

Hier is er nog weinig te zeggen van de uiteindelijke A-klassers. De kanshebbers? Vooral Chinese Club, Maccabi en Black & White.

Fleur de Marie verloor reeds 4 wedstrijden, dus is nu al uitgeschakeld.

Asiento heeft te kampen met een groot spelersverloop en Aquino, dat ondanks, dat deze ploeg haar beste spelers zag verdwijnen, kans zag om Fleur de Marie te kloppen, zien wij wij toch niet in staat om de race naar de A-klasse suksesvol af te sluiten.

Maar de uiteindelijke twee, die dus naast Sithoc, Lucky Masters, Volley Masters en M.L.D. de A-klasse gaan kompleteren, hebben nog een zwaar programma voor de boeg.

9 juli worden de laatste wedstrijden verspeeld.

De wedstrijd Chinese Club — Maccabi moest gestaakt worden wegens het te late uur bij de stand 2—2.

Alle spelers en scheidsrechters worden verzocht op tijd aanwezig te zijn en de wedstrijden op tijd te laten beginnen.

Verder Volleball-nieuws

S.V. Kwiek organiseert een damestoernooi van 13 tot en met 17 juli Er zal gespeeld worden volgens „bes' of three".

S.V. Asiento organiseert een herdenkingstoernooi eind juli. Nadere berichten hierover volgen nog.

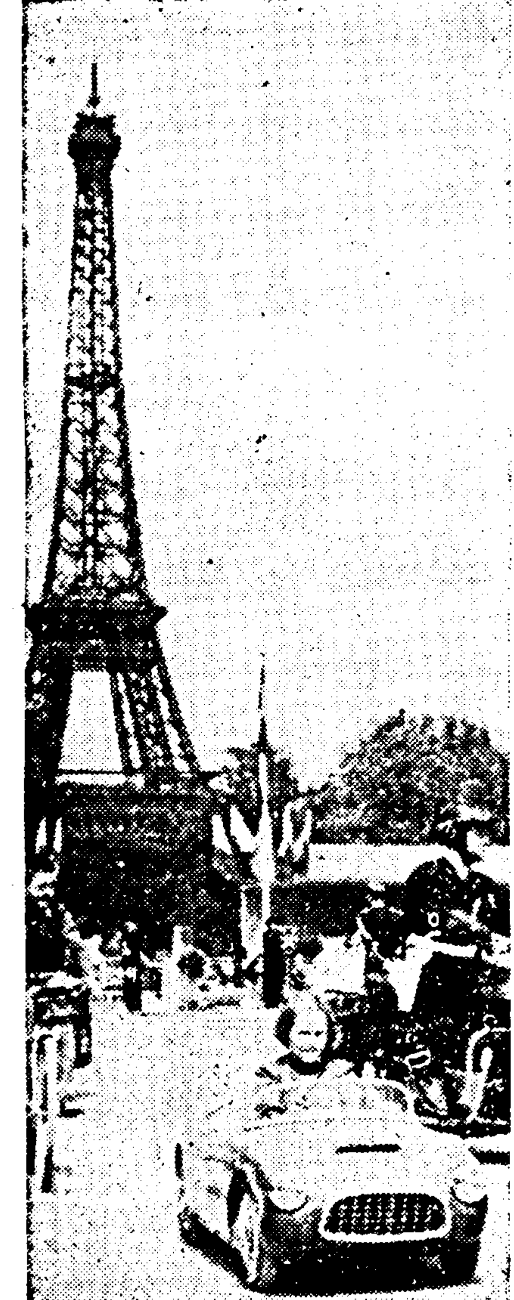
S.V. Asiento deelt hierbij mede, dat de banen niet kunnen bespeeld worden wegens toneelvoorstellingen in Sociëteit Asiento op: 19, 20, 23, 24 en juni. Verder: 11, 12, 14, 15, 16, 18, 19, 21, 22 en 23 juli.

De centrale trainingen op de navolgende dinsdagen komen dus te vervallen, omdat er geen ander veld beschikbaar is: dinsdag 23 juni en dinsdag 14 en 21 juli.

De **atletiekcoach** van de Universiteit van Zuid-Californië, A. Zimmerman, tevens expert op volleyballgebied, vertelde in een interview met de korrespondent van „La Esfera" (Venezuela), dat de hegemonie van het volleyballteam van de V.S. wankelende is, en dat de grote kanshebber tijdens de Panamerikaanse Spelen niet de V.S., maar Brazilië is. Ook Mexico en Venezuela noemde deze expert als gevaarlijke outsiders.

Scheidsrechterskursus

Op 24 juni zal de scheidsrechterskursus, waarvan de kursisten reeds heel wat praktijkervaring opgedaan hebben, voortgezet worden. Plaats en aanvangsuur zullen nader bekend gemaakt worden door de sekretaris van de Navobo.

Vlak onder de Eifeltoren hebben de Parijse kinderen een echte autoraces mogen organiseren bijgestaan door heuse politieagenten op ronkende motoren. Foto: op een speciaal voor hen aangelegd parcours draaiden de jeugdige autocoureurs hun rondjes.

Uitslagen 5 y 6

Caracas. — De paarden, die gistermiddag met de zege gingen strijken, waren:

1. DRAPETON (llave 1)
2. CONCEPCION
3. POLIN DE ORO
4. EL PAYUCA (llave 7)
5. MARIA CECILIA
6. LINDA

Tot en met 21.55 uur gisteravond waren er 90 cuadros met de zes winnende paarden en 1056 cuadros met vijf paarden. Het bedrag, dat de cuadros van zes paarden uitbetaald krijgen, is 9868,70 bolivars. De cuadros van vijf zijn 357,55 bolivars waard. Voor een volledig verslag leze men onze editie van morgen.

Toernee ELINKWIJK gaat thans definitief door

Willemstad — Na nieuw overleg tussen de Surinaamse en Curacaose voetbalbonden met de Arubaanse voetbalbond werd besloten, dat Elinkwijk ook op Aruba zal spelen.

Door de AVB werd de voorwaarde geteld, dat het Surinaamse elftal in september a.s. na haar wedstrijd tegen Curacao voor de voorronde van de Olympische Spelen, ook een wedstrijd speelt tegen Aruba. Deze conditie werd door de A.V.B. aanvaard.

Ook TUBORG niet in staat opmars van AMSTEL te stuiten

Willemstad. — Amstel boekte gisteren haar zevende overwinning in de kompetitie om het Curaçaos baseball-kampioenschap 1959 door Tuborg met de score van 6—3 te verslaan.

De winnende pitcher was Donald Daal, ofschoon hij in de zevende inning hulp nodig had van Freddy Inesia. De verliezer was Victor Piña, die de gehele wedstrijd opwierp.

Tuborg had elf hits, drie meer dan Amstel. In elke inning wist Tuborg lopers op de honken te brengen, doch tot een „rally kwam het niet. Amstel daarentegen wist de hits goed te kombineren en liet praktisch geen enkele kans tot scoren onbenut voorbij gaan.

Twee homeruns werden er in deze wedstrijd geslagen, beide door Amstel-spelers. In de zevende inning sloeg Enrique Paulina een homerun en in de achtste inning was het Freddy Inesia, die een „wicked line-drive" sloeg, welke in rechte lijn over het hek van „right-field" in de staanplaatsen belandde. Het was een van de meest spektakulaire homeruns, die hier nooit werd gezien.

De box-score was als volgt:

		runs	hits	err.
Tuborg	.. 001 000 110	3	11	3
Amstel	.. 101 002 11-	6	8	3

De stand in de AA-kompetitie is thans als volgt:

	gew.	verl.	acht.
Amstel	7	0	—
Lucky Strike	3	2	3
Tuborg	3	4	4
Chicago	2	3	4
Sta Rosa Ind.	2	4	4½
Rochester	1	5	5½

Curacaos Basketball-Team naar ARUBA

Willemstad. — Morgenochtend omstreeks elf uur vertrek het Curaçaose basketball-team naar Aruba om er in het kader van de A.S.U.-week een wedstrijd te spelen tegen het vijftal van Aruba. De spelers van Curaçao zijn: H. Martha, W. Grep, R. Kenepa, N. Liberia, H. Casper, H. Macharius, E. Kranenburg, H. Lourens, C. Deville en A. Thijssen. Als leider gaat mede de heer Joki van Uytrecht en als coach de heer Hector Deville.

Het degalijks bestuur van de Curaçaose basketball-bond, bestaande uit de heren R. Elhage, J. Martis en G. J. Haseth, maakt eveneens de reis mede. Het dagelijks bestuur zal op Aruba besprekingen voeren met het Arubaanse bondsbestuur om te komen tot de oprichting van een overkoepelingsbond voor de Nederlandse Antillen.

In het kader van A.S.U.-sportweek

CURACAO wint vijf van de zes biljartwedstrijden op Aruba

Oranjestad. — Dit weekend werd in het kader van de ASU-Sportweek een aantal op hoog peil staande biljartwedstrijden gehouden tussen spelers van Aruba en Curaçao.

Zaterdagmiddag werd in de C klasse gespeeld in de Commandeurbaaiklub. Albers van Curaçao versloeg Van Beyde van Aruba met 75—26. Dat gebeurde in achttien beurten, waarbij Alberts de hoogste serie maakte (17) en een gemiddelde had van 3.95. De hoogste serie van Van Beyde was 4 en een gemiddelde van 1.37.

In de B-lasse won Tjim Kam Ye van Curaçao met 100—91 van Dolpi Gomez van Aruba. De hoogste serie van Tjim Kam Yet was 14. De wedstrijd werd uitgespeeld in 36 beurten. Kam Yet had een gemiddelde van 2.78. De hoogste serie van Gomez was 13, met een gemiddelde van 2.53.

In de A-klasse behaalde de Arubaanse speler Osorio de overwinning Hij versloeg Angel Flores van Curaçao met 200—115. De wedstrijd werd uitgespeeld in 22 beurten. Osorio had een gemiddelde van 9 09, met een hoogste serie van 58. Flores had als hoogste serie 36 en een gemiddelde van 5.25.

In Watapana

In de Watapana-klub werden de wedstrijden voortgezet. Hier versloeg in de C-klasse de heer Albers van Curaça de heer Van Beyde met 75—27 De hoogste serie van Albers was 12 en het gemiddelde 4.69. De wedstrijd werd in 16 beurten uitgespeeld.

In de B-klasse won Tjim Kam Yet van Curaçao van Dolpi Gomez van Aruba met 100—60. Hoogste serie van Tjim Kam Yet was 14 met een gemiddelde van 3.33. Het aantal beurten was 30. De hoogste serie van Gomez was 10 en een gemiddelde van 2.

In de A-klasse nam Angel Flores van Curaçao revanche op Federico Osorio van Aruba. Flores won met 200—145. Hoogste serie van Flores 33 met een gemiddelde van 11. Osorio had als hoogste serie 22 en een gemiddelde van 5. De wedstrijd werd in 27 beurten uitgespeeld.

In totaal won Curaaço dus vijf van de zes wedstrijden. Osorio was de enige, die een wedstrijd en een beker won, omdat zijn gemiddelde het beste was. De overige bekers gingen naar Curaçao.

Mevr. Holster en mej. Groenendaal triomferen in damestiemkampen tafeltennis

Willemstad. — Donderdag 19 juni startte de C.T.T.B. met haar jaarlijkse serie tienkampen. Hoewel er bij de dames geen 10 uitverkorenen waren, is de strijd bijzonder fel gestreden. In de eerste klasse werd mevrouw Harteloh onttroond door mevrouw Holster, die hiermede haar goede vorm van het laatste seizoen onderstreepte.

Reeds in de competitie geëindigd als prima donna met het hoogste algemeen gemiddelde, demonstreerde zij opnieuw haar kunnen door 3 gave overwinningen op haar tegenstandsters. Hiermede bewees zij, momenteel Curaçao's sterkste dame te zijn op tafeltennisgebiel althans.

Was er in de eerste klasse geen sprake van spanning, in de tweede klasse zoveel te meer. Tot de allerlaatste wedstrijd bleef de spanning erin, en slechts doordat mej. Maharay haar zenuwen niet langer in bedwang kon houden in haar laatste partij tegen mevr. Herwig, kon mej. Groenendaal zich laten feliciteren.

Een zeer fraai resultaat van deze speelster, die slechts één jaar het spel van bat en bal beoefent. Na haar onverwachte zege bij de onlangs verspeelde P.O.C. jubileum wedstrijden zegevierde zij ook nu weer tegen de verwachtingen in.

Als grootste kanshebster hadden wij mevr. Konijn getipt, die vorig jaar tweede werd bij deze wedstrijden en dit jaar in de competitie het hoogste gemiddelde scoorde. Dit kwam alras heel anders uit. Slechts 1 partij bracht zij op haar naam en werkwaardigerwijs juist die tegen mej. Maharay, zodat zij haar clubgenote een zeer grote dienst bewees, die alleen voor dezelfde Millionariospeelster het hoofd moest buigen, doch de overige dames achter haar zegekar bond. Het vertoonde spel in de tweede klas was van beter gehalte dan vorig jaar, doch nog stukken minder dan in de eerste klas. Voor de dames uit de eerste klas is dit hoge spelpeil wel een handicap, want nu lopen zij hun reisje naar Aruba mis, omdat de Arubaanse dames geen behoorlijke tegenstand kunnen bieden.

Behalve het falen van mevr. Konijn is ook de slechte prestatie van mevr. Hijskes te vermelden, want dat zij slechts 1 partij zou winnen had toch zeker niemand verwacht. Mevr. Bollaard heeft een zeer goede prestatie geleverd, evenals mevr. Herwig, door samen met mej. Maharay de tweede plaats te delen.

De eindstanden werden:

Dames 1e klasse	Gewonnen partijen.
1. Mevr. B. Holster (CPN)	3
2. Mevr. G. Harteloh (Asiento	2
3. Mevr. A. de Vreese (CHC)	1
4. Mevr. I. Moreno (CSC)	0
Dames 2e klasse:	
1. Mej. Groenendaal (POC)	4
2. Mej. Maharay (L. Mill.)	3
3. Mevr. Bollaard (CPN)	3
4. Mevr. Herwig (Asiento)	3
5. Mevr. Konijn (POC)	1
6. Mevr. Huijskes (Asiento)	1

SANTOS versloeg BOTAFOGO met 4—1

La Coruna. — De Braziliaanse voetbalkampioen Santos heeft gisteren in de Spaanse plaats La Coruna met 4—1 gewonnen van Botafogo. Bij de rust leidde Santos reeds met 1—0.

Na 40 minuten spelen in de eerste helft scoorde linksbuiten Pepe de eerste goal voor Santos. Linksbinnen Pele maakte er 15 minuten na de rust 2—0 van, terwijl middenvoor Coutinho zijn ploeg een 3—0 voorsprong bezorgde in de achttiende minuut van de tweede helft. Botafogo verkleine de achterstand tot 1—3 door een doelpunt van Zagallo, doch 11 minuten voor het einde maakte Pepe er 4—1 van, met welke stand ook het einde kwam.

Echtpaar DE WOLFF legt beslag op wisselschilden bij P.S.V. - schietwedstrijden

Willemstad. — Onder matige, maar zeer enthousiaste belangstelling werd op de schietbanen te Suffisant voor de tweede maal om de P.S.V.- wisselschilden geschoten.

De wedstrijden werden ditmaal een familie-aangelegenheid, daar mevr. de Wolff het wisselschild op mevr. Slieker veroverde en de heer de Wolff het zijne met sukses verdedigde.

De uitslag bij de eerste drie dames was als volgt:

1. mevr. de Wolff	227
2. mevr. Slieker	222
3. mej. de Laater	215

Bij de heren waren de hoogst geplaatsten:

1. de Wolff	228
2. Rebel	225
3. van Aanholt	213

Ongeregeldheden in HAVANNA

Havana. — De Cubaanse regering heeft zaterdag de doodstraf bij wet afgekondigd. De wet is ingesteld om een eind te maken aan de terroristische acties, die in de afgelopen drie dagen hebben voorgedaan in Havana, aldus heeft de regering bekendgemaakt.

In de nieuwe wet wordt de lijfstraf gesteld op contra-revolutionaire aanslagen, en op bomaanslagen, die in de afgelopen dagen zijn voorgekomen.

Een klucht

Nijmegen. — De in aanbouw zijnde Nijmeegse schouwburg gaat — als de voortekenen niet bedriegen — een goede toekomst tegemoet — reeds in de bouwput voor het nieuwe gebouw is een klucht opgevoerd.

Maandag verschenen in de Nederlandse bladen het bericht, dat in deze put voorwerpen van onmiskenbaar Romeinse afkomst gevonden waren: een schaal met een „nog onbekend" spijkerschrift en een aantal scherven. Twee dagen lang hebben archeologen van naam zich het hoofd gebroken om de herkomst van deze voorwerpen wetenschappelijk vast te stellen

Een aantal inwoners van het naburige dorpje Bemmel heeft nu echter bekend er meer van te weten. Uit blijdschap wilden zij een klucht bouwen rondom een van de Nijmeegse „heilige huisjes": de reputatie van de stad als vindplaats van historisch aardewerk. De Bemmelaren hebben hiertoe het „historische" spul in de put verstopt. Het spijkerschrift op de (speciaal voor deze gelegenheid gebakken) schaal betekent „Nijmegen 1960".

De burgemeester van Bemmel is vrijdagmiddag met enige notabelen uit zijn dorp op het Nijmeegse stadhuis komen napraten over de grap......

VOORLOPIG GEEN LEDENVERGADERING ...

(Vervolg van pagina 1.)

leden het mochten zijn vergeten, het Bestuur herinnert zich nog zeer wel hoe de samenstellers van de brief hard hebben gewerkt opdat de K.V.P. zich één zou maken met de nationalen in 1958 en nu uiten zij hun vrees voor de gevaren die het bestaan van de K.V.P. zouden kunnen bedreigen. Naar de mening van het Algemeen Bestuur, vormen het grootste gevaar voor de K.V.P. de personen met twee gedichten die een (valse) rol spelen en onze mensen allerlei dingen voorliegen.

Wat betreft de verwijzing naar artikel 10 sub 4 der Statuten, antwoordt het Bestuur met verwijzing naar hetzelfde artikel 10 sub 1, 2, 3, 5, 6. Indien degenen die de brief ondertekend hebben de kans hadden gekregen de statuten te raadplegen, dan zouden zij zeer zeker de nationalisten niet hebben toegestaan misbruik te maken van hun welwillendheid.

Hiervan overtuigd en met verwijzing naar de andere punten in deze brief uiteengezet, heeft het Bestuur besloten dat er voorlopig geen ledenvergadering wordt gehouden, maar wel dat haar stappen in overeenstemming zullen zijn met hetgeen in de algemene vergadering van 26 april 1959 is goedgekeurd en de sprekers van de K.V.P. op alle openbare vergaderingen hebben verkondigd, namelijk: TE DOEN WAT VOOR HET BESTE WELZIJN VAN CURACAO is ZONDER VERLIES VAN DE ONAFHANKELIJKHEID VAN DE K.V.P. EN ZONDER AFBREUK TE DOEN AAN DE KATHOLIEKE BEGINSELEN.

Het Algemeen Bestuur van de K.V.P.

Persoonlijk schaakkampioenschap 1959 van Curacao

Uitslagen van de wedstrijden gespeeld in de periode 11- t/m 18 juni j.l.:

A-klasse:

Zonenschain — Steunebrink ..	1—0
(a.p.) Hokken — Meit	1—0
Hudson — Thomas	0—1
Hokken — Voordenhout	1—0
Rigaud — Roose	afgebr.
Thomas — Soeterboek	afgebr.
Zonenschain — Soeterboek ..	1—0
Hokken — Pang-Atjok	afgebr.
Voordenhout — Steunebrink ...	0—1
Fernan — Meit	afgebr.
B-klasse:	
Schouten — Renaud	0—1
v. Nieuwburg — Mamber	1—0
Blanken — Bregitha	1—0
C-klasse:	
Hensen — Wiels	0—1
Hensen — Marten	1—0

In de afgebroken stand van de partij tussen Thomas en Steunebrink ontstond bij de hervatting een verschil van mening over deze stand. Bij controle van de notaties van de betreffende spelers, bleek dat zich een zonderlinge fout ergens heeft voorgedaan, welke juist in de afgegeven zet tot uiting kwam.

De wedstrijdcommissie heeft na veel beraadslaging besloten, dat de partij geheel zal worden overgespeeld, daar geen enkele andere oplossing voor beide partijen bevredigend kan worden geacht.

Voorts brengt de Wedstrijdcommissie hierbij ter kennis van de deelnemrs aan de competitie, dat voortaan zal worden aangenomen, dat bij het afbreken van een partij, de op de enveloppe vermelde stand als de juiste wordt geacht. Men wordt dus aangeraden deze stand grondig te controleren, alvorens de enveloppe af e tekenen.

De stand van de competitie ziet er momenteel als volgt uit:

A-klasse:

	gesp	pt	afgebr.
1 Mr. A.H. Roose	7	6½	1
2 H.J. Soeterboek	7	2½	1
3 S. Zonenschain	7	5½	-
4 Ch. Fernan	7	5	1
5 I. Moron	8	4½	-
6 W. Hokken	6	3	2
7 C M. Thomas	6	3	1
8 O.W. Rigaud	6	3	1
9 E.G. Hudson	7	2½	-
10 C. Th. Pang-Atjok	6	2	1
11 Steunebrink	7	1½	1
12 A. Voordenhout	8	1½	-
13 I.B. Meit	8	1½	1

B-klasse:

	gesp	pt	afgebr.
1 C. v. Nieuwburg	8	5½	-
2 L. Renaud	6	5	-
3 J. Blanken	7	5	-
4 S. de Castro	7	4½	-
5 A.M. Jong	7	4½	-
6 G.E.A. Booi	7	4	-
7 J. v.d. Horst	7	3½	-
8 J.M. Metz	6	2	-
9 P. Bregitha	6	2	-
10 R. Schouten	7	2	-
11 A.J. Mamber	8	0	-

C-klasse:

	gesp	pt	afgebr.
1 M.P. Wiels	6	6 (Kampioen)	-
2 H. Dennert	6	4	-
3 B. Santine	6	4	-
4 J.M. Clemencia	6	3	-
5 Johan A. Schoop	4	2	-
6 L. Alexander	7	2	-
7 P.E. Marten	7	2	-
8 W. Hensen	6	1	-

Het resterend programma voor deze maand luidt:

Donderdag 25 juni in het R.K. Zeemanshuis:

A-klasse:

C. Th. Pang-Atjok — S. Zonenschain; Ch. Fernan — I.B. Meit (afgebr.).

B-klasse:

J. v.d. Horst — S. de Castro.

C-klasse:

C. Santine — H. Dennert; J.M. Clemencia — Johan A. Schoop.

(vervolg circulaire d.d. 19 6 59 Pers. Kampioenschap)

Vrijdag 26 Juni in Rust & Burgh.

A-klasse:

C.W. Rigaud - Mr A.H. Roose (afgebr.) C.M. Thomas — H.J. Soeterboek (afgebr.); M. Steunebrink — W. Hokken (afgebr.).

Maandag 29 juni in het St. Thomascollege aan de L.B. Smithplein:

A-klasse:

C.M. Thomas — O.W. Rigaud

Programma voor de eerste helft van de maand juli 1959:

Vrijdag 3 juli a s. in Rust & Burgh:

A-klasse:

M. Steunebrink — Ch. Fernan
C. Th. Pang-Atjok — A. Voordenhout

H.J. Soeterboek — W. Hokken
E.G. Hudson — S. Zonenschain (uitgest.)

O.W. Rigaud — I. Moron
Mr. A.H. Roose — C.M. Thomas

B-klasse:

A.J. Mamber — J. v.d. Horst
P. Bregitha — G E A. Booi
L. Renaud — A.M. Jong
J.M. Metz — R. Schouten

C-klasse:

Johan A, Schoop — M.P. Wiels

Donderdag 9 juli a.s. in het R.K. Zeemanshuis:

A-klasse:

C.M. Thomas — M. Steunebrink
W. Hokken — C. Th. Pang-Atjok afgebr.)

C-klasse:

Johan A. Schoop — W. Hensen.